

Περιεχόμενα

III Προπαρασκευαστικές πράξεις

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

2017/C 91/01

Γνώμη αριθ. 1/2017 (υποβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 322 ΣΛΕΕ) σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου, των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1305/2013, (ΕΕ) αριθ. 1306/2013, (ΕΕ) αριθ. 1307/2013, (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014, (ΕΕ) αριθ. 652/2014 και της απόφασης 541/2014/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου — Αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1)

1

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΝΩΜΗ αριθ. 1/2017

(υποβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 322 ΣΛΕΕ)

σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου, των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1305/2013, (ΕΕ) αριθ. 1306/2013, (ΕΕ) αριθ. 1307/2013, (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014, (ΕΕ) αριθ. 652/2014 και της απόφασης 541/2014/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1)

(2017/C 91/01)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σημεία	Σελίδα
ΣΥΝΟΨΗ.....	1 - IX	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1 - 4	4
Η ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ	5 - 6	4
Εκτίμηση του αντικτύπου	5 - 6	4
ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.....	7 - 27	5
Διακυβέρνηση	7 - 15	5
Ενιαία έκθεση λογοδοσίας.....	7 - 11	5
Δημοσίευση μιας εκτίμησης του επιπέδου σφάλματος.....	12 - 13	6
Ελεγκτική επιτροπή.....	14 - 15	6
Εξωτερικός έλεγχος.....	16 - 27	6
Δικαίωμα πρόσβασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου.....	16 - 17	6
Ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου	18 - 20	6
Ειδικές εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.....	21 - 22	7
Οργανισμοί και συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (φορείς της Ένωσης).....	23 - 27	7

	Σημεία	Σελίδα
ΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	28 - 108	7
Απλούστευση για τους αποδέκτες κονδυλίων της ΕΕ.....	28 - 34	7
Εφαρμογή ενιαίας δέσμης κανόνων σε ενέργειες υβριδικού χαρακτήρα ή σε περιπτώσεις συνδυασμού μέτρων και μέσων.....	35 - 41	8
Δημοσιονομικές παρεμβάσεις.....	42 - 50	9
Δημοσιονομική ευελιξία.....	51 - 63	11
Καταπιστευματικά ταμεία.....	64 - 68	12
Έσοδα για ειδικό προορισμό.....	69 - 76	13
Πληρωμές βάσει της εκπλήρωσης όρων ή της επίτευξης αποτελεσμάτων.....	77 - 84	14
Πλαίσιο επιδόσεων.....	85 - 89	14
Εξορθολογισμός της υποβολής εκθέσεων.....	90 - 99	15
Ρυθμίσεις ελέγχου.....	100 - 108	17
Διασαύρωση στοιχείων με ελέγχους.....	100 - 105	17
Κανόνες και διαδικασία του ελέγχου.....	106 - 108	17
ΑΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΑΜΕ.....	109 - 148	18
Ετήσιοι λογαριασμοί.....	109 - 112	18
Εταιρικές χορηγίες.....	113 - 116	18
Συμφωνίες επιπέδου εξυπηρέτησης.....	117 - 119	19
Κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις.....	120 - 123	19
Συγχώνευση της υπηρεσίας δημοσιονομικών παρατυπιών με την υπηρεσία για το σύστημα έγκαιρου εντοπισμού και αποκλεισμού.....	124 - 128	20
Διαφοροποιημένη μεταχείριση των επενδυτών.....	129 - 131	21
Μεταβολή της περιόδου επιλεξιμότητας για χρηματοδοτικά μέσα υπό επιμερισμένη διαχείριση.....	132 - 133	21
Κανόνες για την ανάκτηση.....	134 - 136	21
«Ενεργός γεωργός».....	137 - 139	21
Ενίσχυση για τους νέους γεωργούς.....	140 - 142	22
Ορισμοί.....	143 - 148	22
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι — ΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.....		24
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ — ΥΠΟΒΑΛΛΟΜΕΝΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ.....		28

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 322, σε συνδυασμό με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 106α,

Έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1296/2013 ⁽²⁾, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013 ⁽³⁾, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 ⁽⁴⁾, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013 ⁽⁵⁾, (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 ⁽⁶⁾, (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 ⁽⁷⁾, (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 ⁽⁸⁾, (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 ⁽⁹⁾, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013 ⁽¹⁰⁾, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 ⁽¹¹⁾, (ΕΕ) αριθ. 223/2014 ⁽¹²⁾, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 ⁽¹³⁾, (ΕΕ) αριθ. 652/2014 ⁽¹⁴⁾ και της απόφασης 541/2014/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾,

Έχοντας υπόψη το αίτημα του Συμβουλίου για γνωμοδότηση επί της ανωτέρω αναφερόμενης πρότασης, το οποίο περιήλθε στο Συνέδριο στις 9 Δεκεμβρίου 2016,

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕ ΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ:

ΣΥΝΟΨΗ

I. Ο δημοσιονομικός κανονισμός καθορίζει τις αρχές και τις διαδικασίες που διέπουν την κατάρτιση και εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και τον έλεγχο των κονδυλίων της ΕΕ.

II. Θεωρούμε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να αξιοποιήσει την αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού για να εναρμονίσει τις ρυθμίσεις που αφορούν τη διακυβέρνησή της με διεθνείς βέλτιστες πρακτικές. Ειδικότερα, ασχολούμαστε με τα ζητήματα της ενοποιημένης υποβολής εκθέσεων, της εκτίμησης του επιπέδου σφάλματος και της ελεγκτικής επιτροπής (σημεία 7 έως 15).

III. Η Επιτροπή προτείνει να αλλάξει ο τρόπος παρουσίασης των ειδικών εκθέσεων μας κατά τρόπο που εκτιμούμε ότι θα τις καθιστούσε λιγότερο ευανάγνωστες. Εκφράζουμε τον προβληματισμό μας όσον αφορά τη συγκεκριμένη απόπειρα ρύθμισης ενός ζητήματος που άπτεται θεμελιωδώς της αυτονομίας μας (σημεία 18 έως 22).

IV. Εν γένει, τασσόμαστε υπέρ των προτεινόμενων απλουστεύσεων όσον αφορά τους αποδέκτες κονδυλίων της ΕΕ (σημεία 28 έως 34) και προτείνουμε στην Επιτροπή να αποσαφηνίσει περαιτέρω τις προτάσεις της σχετικά με τον συνδυασμό μεθόδων ή μέσων εκτέλεσης του προϋπολογισμού (σημεία 35 έως 41). Σημειώνουμε ότι οι προτεινόμενες αλλαγές που αφορούν τα χρηματοδοτικά μέσα ενδέχεται να αποδειχθούν θετικές, χρήζουν ωστόσο διευκρινίσεων (σημεία 42 έως 50).

V. Η Επιτροπή προτείνει μεν λεπτομερείς αλλαγές στις πράξεις διαχείρισης του προϋπολογισμού, χωρίς ωστόσο να εξετάζει κατά πόσον οι υφιστάμενοι μηχανισμοί εξακολουθούν να είναι κατάλληλοι. Θεωρούμε ότι υπάρχει περιθώριο για σημαντική απλούστευση των δημοσιονομικών ρυθμίσεων (σημεία 51 έως 63). Δεν υποστηρίζουμε τις προτεινόμενες αλλαγές όσον αφορά τη χρήση των εσόδων για ειδικό προορισμό και θεωρούμε ότι παρέλκει η διατήρηση της κατηγορίας των εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό (σημεία 69 έως 76).

VI. Το πρώιμο της επέκτασης της χρήσης καταπιστευματικών ταμείων σε εσωτερικές πολιτικές εγείρει ζητήματα σχετικά με τη διοίκηση, το κόστος και τη λογοδοσία (σημεία 64 έως 68).

⁽¹⁾ EEL 311 της 14.11.2002, σ. 3.

⁽²⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 238.

⁽³⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 289.

⁽⁴⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 320.

⁽⁵⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 470.

⁽⁶⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 487.

⁽⁷⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 549.

⁽⁸⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 608.

⁽⁹⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 671.

⁽¹⁰⁾ EEL 347 της 20.12.2013, σ. 855.

⁽¹¹⁾ EEL 348 της 20.12.2013, σ. 129.

⁽¹²⁾ EEL 72 της 12.3.2014, σ. 1.

⁽¹³⁾ EEL 86 της 21.3.2014, σ. 14.

⁽¹⁴⁾ EEL 189 της 27.6.2014, σ. 1.

⁽¹⁵⁾ EEL 158 της 27.5.2014, σ. 227.

⁽¹⁶⁾ COM(2016) 605 final.

VII. Στηρίζουμε την ευρύτερη χρήση πληρωμών που βασίζονται στην πλήρωση όρων ή στην επίτευξη αποτελεσμάτων και ζητούμε περισσότερες διευκρινίσεις σχετικά με το προτεινόμενο πλαίσιο επιδόσεων (σημεία 77 έως 89).

VIII. Μολονότι επικροτούμε την προοπτική ενοποίησης των εκθέσεων που καταρτίζει η Επιτροπή, θεωρούμε ότι δεν έχουν αποτιμηθεί πλήρως οι επιπτώσεις των αλλαγών αυτών. Η «ενοποιημένη δέσμη δημοσιονομικών εκθέσεων» που προωθεί η Επιτροπή θα αποτελείται από χιλιάδες σελίδες και θα περιλαμβάνει σημαντικές αλληλεπικαλύψεις (σημεία 90 έως 99).

IX. Ασχολούμαστε επίσης και με άλλες αλλαγές που προτείνονται χωρίς να επισημαίνονται στην αιτιολογική έκθεση, περιλαμβανομένων σημείων που προκύπτουν από αλλαγές σε τομεακούς κανόνες (σημεία 109 έως 148).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ο δημοσιονομικός κανονισμός καθορίζει τις αρχές που διέπουν τον γενικό προϋπολογισμό της ΕΕ. Η αναθεώρησή του πρόκειται να επηρεάσει τη διαδικασία κατάρτισης του προϋπολογισμού και χρήσης των πόρων, ενώ συνιστά ταυτόχρονα μια ευκαιρία βελτίωσης της δημοσιονομικής διαχείρισης της ΕΕ.

2. Μερικές από τις αλλαγές που προτείνει η Επιτροπή, όπως η πρόωξη της χρήσης απλουστευμένων μορφών συνεισφορών και πληρωμών που βασίζονται σε όρους ή στόχους στο πλαίσιο όλων των διαχειριστικών μεθόδων, ενδέχεται να απλουστεύσει τη διαχείριση και την είσπραξη πόρων της ΕΕ. Πολλές από αυτές αντικατοπτρίζουν συστάσεις που διατύπωσε το Συνέδριο σε πρόσφατες ετήσιες εκθέσεις του. Εντούτοις, οι λεπτομερείς κανόνες δεν δύνανται να υποκαταστήσουν τη χρηστή διακυβέρνηση και διαχείριση. Προκειμένου οι αλλαγές αυτές να τελεσφορήσουν, θα πρέπει να υλοποιηθούν από υπεύθυνους υπαλλήλους και να παρακολουθούνται από τα οικεία διοικητικά όργανα.

3. Σύμφωνα με τη διατύπωση της Επιτροπής, η πρόταση αυτή είναι μια «φιλόδοξη αναθεώρηση των γενικών δημοσιονομικών κανόνων, συνοδευόμενη από αντίστοιχες αλλαγές στους τομεακούς δημοσιονομικούς κανόνες»⁽¹⁾. Η Επιτροπή αναφέρει επίσης ότι συνεισφέρει σε δύο από τους κύριους στόχους της αναθεώρησης του ΠΔΠ: στην απλούστευση και στην ευελιξία. Περιλαμβάνει πληθώρα λεπτομερών αλλαγών που αφορούν ιδίως:

- επιδοτήσεις (σημεία 28 έως 34 παρακάτω),
- δημοσιονομικές παρεμβάσεις (σημεία 42 έως 50),
- πράξεις του προϋπολογισμού (σημεία 51 έως 63),
- συνεισφορές βάσει αποτελεσμάτων (σημεία 77 έως 84),
- υποβολή εκθέσεων (σημεία 90 έως 99).

4. Στο πρώτο μέρος της παρούσας γνώμης (σημεία 7 έως 27) εξετάζουμε ζητήματα τα οποία θα έπρεπε, κατά την άποψή μας, να είχαν περιληφθεί στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού. Στα σημεία 28 έως 148 αναλύονται οι αλλαγές που προτείνει η Επιτροπή, και ακολουθεί η δομή της αιτιολογικής έκθεσης.

Η ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Εκτίμηση του αντικτύπου

5. Σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή πρέπει να διενεργεί εκτιμήσεις του αντικτύπου των νομοθετικών και μη νομοθετικών πρωτοβουλιών της, των κατ' εξουσιοδότηση πράξεών της και των εκτελεστικών μέτρων που αναμένεται να έχουν σημαντικό οικονομικό, περιβαλλοντικό ή κοινωνικό αντίκτυπο. Θεωρούμε ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει διενεργήσει εκτίμηση του αντικτύπου πριν από τη δημοσίευση της πρότασης⁽²⁾.

6. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της διοργανικής συμφωνίας, προτείνουμε να εισαχθεί στον δημοσιονομικό κανονισμό η απαίτηση για διενέργεια εκτιμήσεων αντικτύπου στην περίπτωση νομοθετικών και μη πρωτοβουλιών, κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και εκτελεστικών μέτρων που αναμένεται να έχουν σημαντικό οικονομικό, περιβαλλοντικό ή κοινωνικό αντίκτυπο.

⁽¹⁾ Αιτιολογική έκθεση, σ. 3.

⁽²⁾ Παρόμοιες επισημάνσεις διατύπωσαμε, ενδεικτικά, και στην περίπτωση της ενδιάμεσης επανεξέτασης του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, στον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1017 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων και στην πρόταση COM(2016) 597 για τροποποίηση του κανονισμού ΕΤΣΕ.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**Διακυβέρνηση ⁽¹⁾****Ενιαία έκθεση λογοδοσίας**

7. Η Επιτροπή δεν εφαρμόζει κάποιο αναγνωρισμένο πλαίσιο διακυβέρνησης ούτε προσδιορίζει στις ετήσιες εκθέσεις της τον βαθμό στον οποίο εφαρμόζει οποιοδήποτε σχετικό πλαίσιο ⁽²⁾. Ενώ οι λογαριασμοί καταρτίζονται σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα του δημόσιου τομέα (IPSAS), δεν συνοδεύονται από έκθεση που να παρέχει συνολική εικόνα της διακυβέρνησης, των επιδόσεων και της στρατηγικής της Επιτροπής για την αντιμετώπιση των κινδύνων για την επίτευξη των στόχων της. Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση του επιπέδου των παράνομων και παράτυπων πράξεων (βλέπε επίσης σημείο 12) στο πλαίσιο της ετήσιας έκθεσης για τη διαχείριση και τις επιδόσεις (έως και την έκθεση του 2015 αποκαλούνταν «συγκεφαλαιωτική έκθεση»), η οποία βέβαια διαβιβάζεται στους ενδιαφερομένους, περιλαμβανομένου του Συνεδρίου, μόνον κατόπιν της περάτωσης του ετήσιου ελέγχου. Διαπιστώνεται διασπορά (ενίοτε και επανάληψη) των πληροφοριών σε έγγραφα της Επιτροπής και των γενικών διευθύνσεων (ΓΔ) που υποβάλλονται χωριστά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους (συχνά δε με υπερβολικά μεγάλη καθυστέρηση, γεγονός που δεν επιτρέπει την εξέτασή τους παράλληλα με τον έλεγχο των ετήσιων λογαριασμών ή στο πλαίσιο της ετήσιας έκθεσής μας).

8. Θεωρούμε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να αδράξει την ευκαιρία που προσφέρεται με την αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού για να επικαιροποιήσει τις ρυθμίσεις που αφορούν τη διακυβέρνησή της. Η πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού εισάγει μεν ορισμένες αλλαγές που αφορούν τη διακυβέρνηση, οι οποίες εντούτοις δεν συμβαδίζουν πάντοτε με τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές. Από την άλλη πλευρά, η πρόταση δεν καλύπτει ορισμένα κενά στοιχεία της διακυβέρνησης.

9. Η Επιτροπή πρέπει να εξορθολογίσει περαιτέρω τη διαδικασία υποβολής εκθέσεων, εκδίδοντας (κατά προτίμηση) μία ενιαία έκθεση λογοδοσίας ή (εναλλακτικά) μια δέσμη εκθέσεων. Η αρμόδια για τη χορήγηση απαλλαγής αρχή πρέπει να έχει στη διάθεσή της ένα σαφώς διατυπωμένο ενιαίο έγγραφο στο οποίο η Επιτροπή θα λογοδοτεί για τη δράση της, την εκτέλεση του προϋπολογισμού και τα επιτευχθέντα αποτελέσματα. Χαιρετίζουμε την κίνηση της Επιτροπής να συνενώσει μια σειρά εκθέσεων σε μια «ενοποιημένη δέσμη δημοσιονομικών εκθέσεων». Εντούτοις, προκειμένου να αποτελέσει η εν λόγω δέσμη μια ενιαία έκθεση λογοδοσίας (που θα συνιστά πράγματι και επί της ουσίας ένα ενοποιημένο σύνολο πληροφοριών), πρέπει:

- να αποφεύγονται οι αλληλεπικαλύψεις (λόγου χάριν, η ενοποιημένη δέσμη δημοσιονομικών εκθέσεων θα εξετάζει ζητήματα σχετικά με διορθώσεις και ανακτήσεις σε πέντε διαφορετικά σημεία),
- να παρουσιάζεται στους ελεγκτές ως ενιαίο σύνολο και
- να παρέχει ολοκληρωμένη (αλλά όχι εξαντλητική) εικόνα των δραστηριοτήτων της χρονιάς.

10. Όπως συνιστούμε στην ειδική έκθεση αριθ. 27/2016, μια τέτοια έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει:

- έκθεση του Προέδρου,
- πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του έτους και την επίτευξη των στόχων πολιτικής,
- εξέταση των επιχειρησιακών και στρατηγικών κινδύνων,
- έκθεση μη χρηματοοικονομικών επιδόσεων,
- δήλωση διακυβέρνησης,
- έκθεση σχετικά με τον ρόλο και τα συμπεράσματα της ελεγκτικής επιτροπής και
- δήλωση μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας, μαζί με συνδέσμους, εφόσον ενδείκνυται, προς πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε άλλες εκθέσεις.

Ορισμένες από αυτές τις πληροφορίες είναι ήδη διαθέσιμες. Στο *παράρτημα II* παραβάλλουμε τις υφιστάμενες εκθέσεις, την πρόταση της Επιτροπής και τη δική μας πρόταση.

11. Η Επιτροπή πρέπει να θέτει εγκαίρως την εν λόγω ενιαία έκθεση ή δέσμη εκθέσεων λογοδοσίας στη διάθεση του ελεγκτή που διενεργεί έλεγχο των λογαριασμών και εξακριβώνει τη συνέπεια των λοιπών πληροφοριών που παρουσιάζονται στη δέσμη εγγράφων με τα λογιστικά στοιχεία. Θα εξετάσουμε και στη συνέχεια ενδεχόμενες τροποποιήσεις των προτάσεων της Επιτροπής που θα συνέδραμαν στην εξέλιξη της διαδικασίας υποβολής εκθέσεων της ΕΕ προς μια καλύτερη (και πιο ολοκληρωμένη) δομή.

⁽¹⁾ Η παρούσα ενότητα βασίζεται στις παρατηρήσεις και στις συστάσεις που διατυπώσαμε στην ειδική έκθεσή μας αριθ. 27/2016 με τίτλο «Διακυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή: συμβαδίζει με τις βέλτιστες πρακτικές».

⁽²⁾ Βλέπε επίσης άρθρο 1 της οδηγίας 2014/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2013/34/ΕΕ όσον αφορά τη δημοσιοποίηση μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών και πληροφοριών για την πολυμορφία από ορισμένες μεγάλες επιχειρήσεις και ομίλους (ΕΕ L 330 της 15.11.2014, σ. 1).

Δημοσίευση μιας εκτίμησης του επιπέδου σφάλματος

12. Στις περιπτώσεις όπου ο κίνδυνος εμφάνισης παρατυπιών είναι υψηλός, συνιστά βέλτιστη πρακτική ⁽¹⁾ αφενός η εξέταση του κινδύνου και αφετέρου ο ποσοτικός προσδιορισμός του επιπέδου κινδύνου και του πιθανού αντικτύπου του. Η Επιτροπή διαθέτει μεγάλο αριθμό υπαλλήλων που εργάζονται στον τομέα του ελέγχου και της λογιστικής εξακρίβωσης, ενώ η νομοθεσία της ΕΕ επιβάλλει επίσης την υποχρέωση διεξαγωγής εκτενών ελέγχων όσον αφορά τις δαπάνες των οργανισμών που διαχειρίζονται κονδύλια της ΕΕ. Κατά την υποβολή πληροφοριακών στοιχείων επί του θέματος αυτού η Επιτροπή δίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στη «διορθωτική ικανότητα» (τη δυνατότητα απόρριψης αιτήσεων απόδοσης δαπανών μετά την αρχική αποδοχή τους από την Επιτροπή) και όχι τόσο στον ποσοτικό προσδιορισμό και στην ανάλυση της φύσης των σφαλμάτων που εντοπίζει. Το βασικό έγγραφο εν προκειμένω («Προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ») δεν περιέχει εκτιμήσεις του ποσοστού των παρατυπιών που απαντούν στις αρχικές ή στις εγκριθείσες αιτήσεις απόδοσης δαπανών.

13. Συνιστούμε να εισαχθεί στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού η υποχρέωση της Επιτροπής ⁽²⁾ να δημοσιεύει, στο πλαίσιο των ετήσιων λογαριασμών ή των συνοδευτικών πληροφοριών, εκτίμηση του επιπέδου σφάλματος, βασιζόμενη σε συνεκτική μεθοδολογία, και να μας παρουσιάζει τις πληροφορίες αυτές μαζί με τους προσωρινούς λογαριασμούς (δηλαδή στο σχέδιο της ενιαίας έκθεσης λογοδοσίας).

Ελεγκτική επιτροπή

14. Βέλτιστη πρακτική στους κόλπους των φορέων διακυβέρνησης του δημόσιου τομέα είναι η σύσταση ελεγκτικής επιτροπής ή ισοδύναμης ομάδας ή ισοδύναμου κλιμακίου ⁽³⁾. Βάσει της αξιολόγησής μας, η επιτροπή παρακολούθησης των ελέγχων αποκλίνει από τη βέλτιστη πρακτική, στο μέτρο που μειοψηφούν τα μέλη της που είναι ανεξάρτητα από το θεσμικό όργανο ⁽⁴⁾, και η αποστολή της δεν καλύπτει την υποβολή χρηματοοικονομικών εκθέσεων, τις παρατυπίες και τη διαχείριση του κινδύνου ⁽⁵⁾.

15. Η Επιτροπή πρέπει να αξιοποιήσει την ευκαιρία αναθεώρησης του δημοσιονομικού κανονισμού προκειμένου να θεσπίσει συγκεκριμένες απαιτήσεις για τη δημιουργία και τη λειτουργία μιας ελεγκτικής επιτροπής εντός των θεσμικών οργάνων της ΕΕ που συμμετέχουν με οποιονδήποτε τρόπο στις δαπάνες και να συντονίζει τη σύνθεση και το εύρος των εργασιών της με τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές.

Εξωτερικός έλεγχος

Δικαίωμα πρόσβασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου

16. Είναι σημαντικό να περιέρχονται στο Συνέδριο έγκαιρα και κατά τρόπο αποδοτικό όλες οι πληροφορίες που χρειαζόμαστε για να διενεργήσουμε τον έλεγχό μας. Χρειαζόμαστε άμεση πρόσβαση στα δεδομένα της Επιτροπής και παράλληλα τη δυνατότητα να αναλύουμε τα δεδομένα αυτά στην έδρα μας, με τα δικά μας εργαλεία ανάλυσης δεδομένων, όπου αυτό είναι δυνατό. Τα έγγραφα που καλούμαστε να εξετάσουμε πρέπει να τίθενται σε πρώιμο στάδιο στη διάθεσή μας (και σε μορφή σχεδίου) ούτως ώστε να διασφαλίζεται η έγκαιρη υποβολή των εκθέσεων.

17. Το άρθρο 249 της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού περιλαμβάνει διατάξεις που αφορούν την πρόσβασή μας στα έγγραφα και σε στοιχεία που αποθηκεύονται ηλεκτρονικά. Θεωρούμε ότι υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω διευκρινίσεις, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε συστήματα πληροφορικής. Η πρότασή μας για την τροποποίηση του άρθρου 249 περιλαμβάνεται στο *παράρτημα I*.

Ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου

18. Στο άρθρο 250 η Επιτροπή προτείνει τη σύντμηση του χρόνου που έχουμε στη διάθεσή μας για να γνωστοποιούμε τις παρατηρήσεις που θεωρούμε σκόπιμο να συμπεριληφθούν στην ετήσια έκθεση, μεταθέτοντας την καταληκτική ημερομηνία από τις 30 Ιουνίου στις 15 Ιουνίου. Ωστόσο δεν προτείνεται αντίστοιχη τροποποίηση της προθεσμίας διαβίβασης των πληροφοριών εκ μέρους της Επιτροπής. Προκειμένου να παγιωθεί η επιτυχής πρακτική του 2016, έτος κατά το οποίο η ετήσια έκθεσή μας δημοσιεύθηκε έναν μήνα νωρίτερα από το απαιτούμενο, θα πρέπει να προσαρμοστούν αναλόγως οι προθεσμίες που τάσσονται για την υποβολή των ετήσιων λογαριασμών και των σχετικών στοιχείων από την Επιτροπή και τα άλλα θεσμικά όργανα. Παραδείγματος χάριν, η καταληκτική ημερομηνία αποστολής των οριστικών ενοποιημένων λογαριασμών (άρθρο 238, παράγραφος 5) πρέπει να μετατεθεί από τις 31 Ιουλίου στις 30 Ιουνίου και η προθεσμία για την παραλαβή των απαντήσεων των θεσμικών οργάνων επί των παρατηρήσεων για την ετήσια έκθεση από τις 15 Οκτωβρίου στις 15 Ιουλίου (άρθρο 250, παράγραφος 1) (βλέπε επίσης *παράρτημα II*).

⁽¹⁾ Ενδεικτικά παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών είναι τα εξής: Ηνωμένο Βασίλειο, ετήσιοι λογαριασμοί υπουργείου Εργασίας και Συντάξεων-Ιρλανδία, ετήσιοι λογαριασμοί υπουργείου Κοινωνικής Προστασίας.

⁽²⁾ Βλέπε σύσταση 2, στοιχείο στ), της ειδικής έκθεσης αριθ. 27/2016. Η Επιτροπή αποδέχτηκε τη συγκεκριμένη σύσταση.

⁽³⁾ CIPFA, IFAC «International Framework: Good Governance in the Public Sector», 2014, σ. 29-30. Η Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών διαθέτουν ελεγκτικές επιτροπές, με διάφορες συνθέσεις και διαφορετικούς ρόλους.

⁽⁴⁾ Επί του παρόντος η Επιτροπή βρίσκεται σε αναζήτηση ενός ακόμη ανεξάρτητου μέλους.

⁽⁵⁾ Ειδική έκθεση αριθ. 27/2016, σημείο 65.

19. Προκειμένου να αντανακλώνται καλύτερα ο στόχος και η φύση της «διαδικασίας εκατέρωθεν ακρόασης», προτείνουμε την τροποποίηση των δύο πρώτων περιόδων του άρθρου 250 όπως προτείνεται στο παράρτημα I.

20. Σε ό,τι αφορά τη θέση των απαντήσεων των θεσμικών οργάνων στις εκθέσεις μας, θεωρούμε ότι εναπόκειται αποκλειστικά στη διοικητική αυτονομία του ΕΕΣ να έχει την εξουσία να αποφασίζει πώς θα παρουσιάζονται οι εκθέσεις μας, σε συμφωνία με τα διεθνή πρότυπα ελέγχου. Θεωρούμε ότι η δημοσίευση των απαντήσεων κάθε θεσμικού οργάνου «δίπλα σε κάθε παρατήρηση που αφορούν» αποσπά την προσοχή από το κείμενο και το καθιστά λιγότερο ευανάγνωστο, ιδίως όταν οι απαντήσεις είναι πιο μακροσκελείς από το δικό μας κείμενο. Βάσει των παραπάνω προτείνουμε, όσον αφορά την ετήσια έκθεση, τη δημοσίευση των απαντήσεων στο τέλος κάθε κεφαλαίου της, βάσει της λογικής που ακολουθείται στις ειδικές εκθέσεις μας.

Ειδικές εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου

21. Το σχόλιό μας για τη «διαδικασία εκατέρωθεν ακρόασης» (βλέπε σημείο 19) ισχύει και για τις ειδικές εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 251. Όσον αφορά την προθεσμία των έξι εβδομάδων που τάσσεται στα ελεγχθέντα θεσμικά όργανα για να παράσχουν τις απαντήσεις τους, θεωρούμε ότι παρέλκει η αναφορά στη δυνατότητα αναστολής της προθεσμίας ή σε ενδεικτικούς σχετικούς λόγους στο συγκεκριμένο νομοθετικό επίπεδο.

22. Όσον αφορά την αλλαγή που προτείνεται στην παράγραφο που αφορά τη θέση των απαντήσεων στις ειδικές εκθέσεις, επαναλαμβάνουμε τη θέση μας όπως διατυπώθηκε παραπάνω στο σημείο 20, σύμφωνα με την οποία πρόκειται για καταστρατήγηση της νομοθετικής και διοικητικής αυτονομίας του Συνεδρίου. Επιπλέον, σε συνέχεια της πρόσφατης στροφής μας προς τη δημοσίευση εγγράφων χωρίς τη χρήση χαρτιού, αναπτύσσουμε νέους τρόπους παρουσίασης των διαπιστώσεών μας. Μεταξύ άλλων, διερευνούμε τις διάφορες δυνατότητες που προσφέρει η ηλεκτρονική δημοσίευση εγγράφων (e-publishing), όπως την παροχή στον αναγνώστη της ευελιξίας να επιλέγει τον τρόπο εμφάνισης του κειμένου. Ως εκ τούτου, προτείνουμε να διατηρηθεί η τρέχουσα διατύπωση, δηλαδή «να δημοσιεύονται μαζί με την ειδική έκθεση».

Οργανισμοί και συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (φορείς της Ένωσης)

23. Στο άρθρο 69, παράγραφος 6, της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού προβλέπεται ότι οι λογαριασμοί των οργανισμών που έχουν ιδρυθεί δυνάμει της ΣΛΕΕ και της Συνθήκης της Ευρατόμ και λαμβάνουν εισφορές από τον προϋπολογισμό της ΕΕ (δηλαδή οι οργανισμοί) θα εξακολουθούν να ελέγχονται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές πριν από την ενσωμάτωση των λογαριασμών αυτών στους λογαριασμούς της ΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι θα εξακολουθούσαμε να λαμβάνουμε υπόψη τα αποτελέσματα ελέγχου τους για την κατάρτιση των δικών μας εκθέσεων. Σημαντική βελτίωση σε σχέση με τις προηγούμενες ρυθμίσεις θα αποτελούσε μια πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία δεν θα ελέγχονταν μόνον οι λογαριασμοί από ανεξάρτητο εξωτερικό ελεγκτή, αλλά και η νομιμότητα και η κανονικότητα των πράξεων στις οποίες αυτοί βασίζονται.

24. Οι προϋπολογισμοί των οργανισμών αντιστοιχούν συνολικά σε λιγότερο από το 2 % του προϋπολογισμού της ΕΕ στο σύνολό του. Παρά τις περιορισμένες δαπάνες τους, οι οργανισμοί διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη και στην υλοποίηση πολιτικών της ΕΕ και, επομένως, η υιοθέτηση αποδοτικότερων ρυθμίσεων για εκείνες τις πτυχές του ετήσιου ελέγχου που επαναλαμβάνονται θα μας παρείχαν τη δυνατότητα να επικεντρωθούμε περισσότερο στις επιδόσεις τους.

25. Επί του παρόντος εκδίδουμε μία ειδική ετήσια έκθεση για κάθε οργανισμό. Οι εκθέσεις περιλαμβάνουν δήλωση αξιοπιστίας (γνώμη επί των λογαριασμών και επί της νομιμότητας και κανονικότητας των πράξεων) και, εάν κριθεί σκόπιμο, σχόλια επί σημείων ιδιαίτερης σημασίας. Το 2016 δημοσιεύθηκαν 41 εκθέσεις αυτού του είδους, οι οποίες περιλάμβαναν 82 γνώμες και περίπου 90 συγκεκριμένα σχόλια. Χάριν βελτίωσης της αποδοτικότητας προτείνουμε την τροποποίηση των κανόνων για την ετήσια διαδικασία υποβολής εκθέσεων και την εξέταση του ενδεχομένου έκδοσης μιας ενιαίας ενοποιημένης έκθεσης ελέγχου που να καλύπτει όλους τους οργανισμούς.

26. Για τον έλεγχο των οργανισμών αυτών προτείνουμε την εξής διαδικασία. Πέραν των λογαριασμών, ο ανεξάρτητος εξωτερικός ελεγκτής θα επαληθεύει επίσης τη νομιμότητα και την κανονικότητα των πράξεων στις οποίες αυτοί βασίζονται, ενώ το Συνέδριο θα διατηρεί την ευθύνη έκδοσης οριστικών δηλώσεων αξιοπιστίας για το σύνολο των οργανισμών. Το συγκεκριμένο μοντέλο θα μας επέτρεπε να βασιζόμαστε στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό στις εργασίες που εκτελούνται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές, καθώς και στις εργασίες της Υπηρεσίας Εσωτερικού Λογιστικού Ελέγχου. Η πρότασή μας για την τροποποίηση των σχετικών άρθρων περιλαμβάνεται στο παράρτημα I.

27. Η λύση που θα προκριθεί πρέπει να εφαρμόζεται και στις συμπράξεις δημόσιου — ιδιωτικού τομέα που καλύπτονται από το άρθρο 70.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απλούστευση για τους αποδέκτες κονδυλίων της ΕΕ

28. Τα μέτρα που θεσπίζει η Επιτροπή σχετίζονται με επιδοτήσεις και με απλουστευμένες μορφές συνεισφοράς της ΕΕ.

Η πρόταση της Επιτροπής

29. Στις κύριες αλλαγές που προτείνονται περιλαμβάνονται οι εξής:

- η αντιμετώπιση των απλουστευμένων μορφών συνεισφοράς της Ένωσης σε ισότιμη βάση με τη χρηματοδότηση που βασίζεται στην επιστροφή επιλέξιμων δαπανών (άρθρο 121, στοιχεία β) έως δ)),
- όπου επιτρέπεται από τη βασική πράξη, επέκταση της χρήσης των απλουστευμένων μορφών επιδοτήσεων σε πράξεις έμμεσης διαχείρισης και εξορθολογισμός της διαδικασίας έγκρισής τους (με απόφαση του αρμόδιου διατάκτη) και αύξηση της εστίασης σε εκροές (άρθρο 175),
- απαλοιφή της αρχής της «μη αποκόμισης κέρδους»⁽¹⁾ για τους αποδέκτες επιδοτήσεων,
- θέσπιση της δυνατότητας αναγνώρισης της εθελοντικής εργασίας ως επιλέξιμης δαπάνης (άρθρο 175, παράγραφος 8, άρθρο 180, παράγραφος 2, στοιχείο β)),
- εξαίρεση των επιδοτήσεων σε φυσικά πρόσωπα για στήριξη για σπουδές, έρευνα, επαγγελματική κατάρτιση ή εκπαίδευση ή της άμεσης στήριξης σε ανέργους ή πρόσφυγες από την αρχή της μη σωρευτικής χορήγησης και της διπλής χρηματοδότησης (άρθρο 185).

Η ανάλυσή μας

30. Η πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού δεν παρέχει οδηγίες για τον σχεδιασμό των καθεστώτων δαπανών, γεγονός που δυσχεραίνει τον προσδιορισμό του τύπου των έργων που θα ωφελούνται από αυτή την απλούστευση. Ομοίως, στο παρόν στάδιο δεν καθίσταται σαφές με ποιον τρόπο πρόκειται να υλοποιηθεί έμπρακτα η φιλοδοξία της Επιτροπής να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην ποιότητα των παραδοτέων (εκροών) και στην ποιότητα της αξιολόγησης των πρακτικών κοστολόγησης από τον διατάκτη.

31. Μέχρι σήμερα είναι λίγες οι περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή ασκεί το δικαίωμά της για ανάκτηση των κερδών. Η Επιτροπή επισημαίνει⁽²⁾ ότι η προκαθορισμένη επιλογή για τη χρηματοδότηση έργων που παράγουν έσοδα θα πρέπει να είναι η χρήση χρηματοδοτικών μέσων και όχι επιδοτήσεων.

32. Η αναγνώριση της εθελοντικής εργασίας ως «επιλέξιμης δαπάνης» για τους σκοπούς της συγχρηματοδότησης θα ενθαρρύνει τους δικαιούχους να χρησιμοποιούν περισσότερο τη συγκεκριμένη στήριξη, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα να τους αποδίδονται πλήρως όλες οι άλλες δαπάνες που πραγματοποίησαν. Ως εκ τούτου, ο προϋπολογισμός της ΕΕ θα επωμίζεται εξολοκλήρου τον κίνδυνο παράτυπων δαπανών. Η πρόταση αυτή θα περιέπλεκε την επαλήθευση της συγχρηματοδότησης από την Επιτροπή καθώς και τον υπολογισμό των έμμεσων δαπανών. Όσον αφορά την πρόταση για αύξηση της χρηματοδότησης βάσει αποτελεσμάτων και όχι βάσει της επιστροφής επιλέξιμων δαπανών, θεωρούμε ότι περιπλέκει εκ του περισσού τα πράγματα και αυξάνει τον κίνδυνο σφάλματος.

33. Με την πρόταση αυτή επιδιώκεται να απλουστευθεί η διαχείριση των επιδοτήσεων που καταβάλλονται στα φυσικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 185 με το να επιτρέπεται σε συγκεκριμένες κατηγορίες δικαιούχων να εισπράττουν πάνω από μία επιδοτήσεις και οι ίδιες αυτές δαπάνες να χρηματοδοτούνται παραπάνω από μία φορές από τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Συμπέρασμα

34. Σύμφωνα με την ανάλυσή μας παραπάνω:

- δεν διακρίνουμε την ανάγκη απαλοιφής της αρχής της «μη αποκόμισης κέρδους»,
- μολονότι υποστηρίζουμε την πρόθεση της απλούστευσης των κανόνων, δεν έχουμε πειστεί ως προς την ορθότητα της πρότασης να επιτρέπεται στους δικαιούχους να πληρούν τις προϋποθέσεις για συγχρηματοδότηση αποτιμώντας απλώς σε χρήμα την αμισθί εργασία εθελοντών. Ο εν λόγω στόχος θα εξυπηρετείτο καλύτερα εάν χρησιμοποιούνταν δομές χρηματοδότησης βασισόμενες αμιγώς σε στόχους,
- η εξαίρεση που προτείνεται στο άρθρο 185 πρέπει, κατά την άποψή μας, να περιοριστεί στις πρώτες δύο παραγράφους του άρθρου, δηλαδή στην αρχή της μη σωρευτικής χορήγησης.

Εφαρμογή ενιαίας δέσμης κανόνων σε ενέργειες υβριδικού χαρακτήρα ή σε περιπτώσεις συνδυασμού μέτρων και μέσων

Η πρόταση της Επιτροπής

35. Η Επιτροπή προτείνει την εφαρμογή μιας ενιαίας δέσμης κανόνων:

- στην περίπτωση συνδυασμού μεθόδων εκτέλεσης ή μέσων εκτέλεσης του προϋπολογισμού (όπως επιδοτήσεις και χρηματοδοτικά μέσα) (άρθρο 208, παράγραφος 2) ή

⁽¹⁾ Το άρθρο 125 του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι «[ο]ι επιδοτήσεις δεν είναι δυνατόν να αποσκοπούν ή να συνεπάγονται κέρδος» («αρχή της μη αποκόμισης κέρδους») και «[α]ν προκύψει κέρδος, η Επιτροπή μπορεί να ανακτήσει το ποσοστό του κέρδους που αντιστοιχεί στη συνεισφορά της Ένωσης».

⁽²⁾ Αιτιολογική έκθεση, σ. 8.

- μέσω της προώθησης ενός «συνδυασμού πόρων» (στο πλαίσιο του οποίου τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν τη μεταφορά πόρων που βρίσκονται υπό επιμερισμένη διαχείριση στην Ένωση και την εκτέλεσή τους από την Επιτροπή υπό άμεση ή έμμεση εκτέλεση (άρθρο 125)),
- όταν συνεργάζεται με «έμπιστους εταίρους» (1).

36. Οι αλλαγές στους τομειακούς κανονισμούς περιλαμβάνουν επίσης τη δυνατότητα συνδυασμού των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών και επενδυτικών ταμείων με ένα μέσο που λαμβάνει στήριξη από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ).

37. Η Επιτροπή εισάγει τις χρηματοδοτικές συμφωνίες-πλαίσιο εταιρικής σχέσης στην άμεση και στην έμμεση εκτέλεση. Αυτό θα παρείχε τη δυνατότητα σύναψης συμφωνιών ελέγχου με πρόσωπα και οντότητες που εκτελούν κονδύλια της Ένωσης ή με δικαιούχους επιδότησης.

Η ανάλυσή μας

38. Η Επιτροπή εγκαινίασε τον τίτλο «Κοινοί κανόνες», σκοπός του οποίου είναι η συγκέντρωση όλων των κανόνων που εφαρμόζονται σε περισσότερες μεθόδους εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Υποστηρίζουμε το φιλόδοξο πνεύμα που ενέπνευσε αυτή την προσήκη. Ωστόσο, όπως συμβαίνει και με άλλους τίτλους (συμβάσεις, επιχορηγήσεις —βλέπε σημεία 120 έως 123), τα εν λόγω ζητήματα εξετάζονται και σε άλλα σημεία της πρότασης, με αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνεται η επιθυμητή απλούστευση του κειμένου.

39. Οι συνδυασμοί διαφορετικών χρηματοδοτικών μέσων ενδέχεται να συνεπάγονται κινδύνους όπως η διπλή χρηματοδότηση ή ο παραγκωνισμός ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίοι θα πρέπει να τιθασευτούν. Επιπλέον, η Επιτροπή πρέπει να διασφαλίσει ότι οι συνδυασμοί αυτού του είδους συμμορφώνονται με την αρχή της συγχρηματοδότησης και με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων. Θεωρούμε ότι ο συνδυασμός χρηματοδοτικών μέσων πρέπει να υπόκειται σε κατάλληλη παρακολούθηση, όσον αφορά μεταξύ άλλων τα αποτελέσματα και τους στόχους που επιτυγχάνονται, σε ορθή εγγραφή και καταγραφή, ώστε να διασφαλιστούν η διαφάνεια και η λογοδοσία.

40. Αντιλαμβανόμαστε ότι η πρόταση στο άρθρο 126, παράγραφος 3, σχετικά με τις συμφωνίες ελέγχου, αφορά την Επιτροπή. Χάριν σαφήνειας επιβάλλεται να διευκρινιστεί ότι οι συμφωνίες ελέγχου ή επαλήθευσης δεν θα περιορίζουν την πρόσβασή μας σε πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον έλεγχο των κονδυλίων της Ένωσης. Επιπλέον, θεωρούμε ότι η αναφορά, στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 3 του άρθρου 126, στην τριμερή συμφωνία μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και της Επιτροπής (που προβλέπεται στο άρθρο 287, παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ) είναι περιττή και θα πρέπει να διαγραφεί.

Συμπέρασμα

41. Συνιστούμε τα εξής:

- να ζητηθεί από την Επιτροπή να θέσει σε εφαρμογή κατάλληλες ασφαλιστικές δικλίδες για να αντιμετωπίσει τους κινδύνους που συνδέονται με τον συνδυασμό πηγών χρηματοδότησης και
- να τροποποιηθεί το άρθρο 126, παράγραφος 3, όπως προτείνεται στο *παράρτημα Ι*.

Δημοσιονομικές παρεμβάσεις

Η πρόταση της Επιτροπής

42. Στις κύριες αλλαγές που προτείνονται στη συγκεκριμένη ενότητα περιλαμβάνονται οι εξής:

- η δημιουργία ενός ενιαίου κανονιστικού πλαισίου για τις διαφορετικές μορφές των δημοσιονομικών παρεμβάσεων της ΕΕ (Τίτλος Χ),
- τυποποίηση της αντιμετώπισης των εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό που δημιουργούνται μέσω χρηματοοικονομικών πράξεων (άρθρο 20 και άρθρο 202, παράγραφος 2) (βλέπε επίσης σημεία 69 και 76),
- προσδιορισμός του μέγιστου ποσού της δημοσιονομικής υποχρέωσης της Ένωσης (άρθρο 203),
- δημιουργία κοινού ταμείου προβλέψεων και πραγματικού συντελεστή προβλέψεων (άρθρα 205 και 206),
- αμοιβή βάσει επιδόσεων για τις οντότητες ή τους αντισυμβαλλομένους που εμπλέκονται στην εκτέλεση εγγυήσεων από τον προϋπολογισμό (πέραν αυτών που εμπλέκονται στην εκτέλεση των χρηματοδοτικών μέσων (άρθρο 202, παράγραφος 1, στοιχείο ζ)),
- απαίτηση διενέργειας εκ των προτέρων εκτιμήσεων των χρηματοδοτικών μέσων ή των εγγυήσεων από τον προϋπολογισμό, είτε σε μεμονωμένη βάση είτε στο πλαίσιο ενός προγράμματος (άρθρο 202, παράγραφος 1, στοιχείο η)),
- δημιουργία ενιαίας ετήσιας έκθεσης σχετικά με τα χρηματοδοτικά μέσα, τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό και τη χρηματοδοτική συνδρομή (άρθρα 207 και 242).

(1) Οντότητες με τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να οικοδομήσει μια σχέση μεγαλύτερης εμπιστοσύνης βασισμένη σε μια εκ των προτέρων αξιολόγηση ή στην απαίτηση για χρήση συγκεκριμένων διαδικασιών.

43. Στο άρθρο 203 προσδιορίζονται τα μέγιστα ποσά για τα οποία φέρει τη δημοσιονομική υποχρέωση η ΕΕ σε σχέση με τους τρεις τύπους των χρηματοοικονομικών πράξεων. Επισημαίνουμε ότι είναι επίσης πιθανό οι εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό και η χρηματοδοτική συνδρομή να γεννήσουν ενδεχόμενες υποχρεώσεις για την ΕΕ και ότι το ποσό που είναι δεσμευμένο σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία δεν είναι απολύτως βέβαιο ότι θα επαρκεί για να καλύψει τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις.

44. Οι δημοσιονομικοί κίνδυνοι που απορρέουν από μια εγγύηση από τον προϋπολογισμό ή από χρηματοδοτική συνδρομή καλύπτονται από μια πρόβλεψη που αντιστοιχεί σε ένα ποσοστό (ποσοστό πρόβλεψης) επί του ποσού της επιτρεπόμενης χρηματοοικονομικής υποχρέωσης. Οι προβλέψεις για χρηματοδοτικά μέσα καλύπτουν μελλοντικές πληρωμές που συνδέονται με τη δημοσιονομική δέσμευση του μέσου. Προτείνεται οι εν λόγω προβλέψεις να τηρούνται σε ένα κοινό ταμείο προβλέψεων, το οποίο θα τελεί υπό την άμεση διαχείριση της Επιτροπής (άρθρο 205). Η πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού επιτρέπει επίσης τη μεταφορά τυχόν πλεονάσματος προβλέψεων μεταξύ εγγυήσεων του προϋπολογισμού ή πράξεων χρηματοδοτικής συνδρομής (άρθρο 206, παράγραφος 3, στοιχείο α)).

Η ανάλυσή μας

45. Χαιρετίζουμε την πρόταση της Επιτροπής να συμπεριλάβει στον δημοσιονομικό κανονισμό τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό και τη χρηματοδοτική συνδρομή, όπως επίσης και να εντάξει στον ίδιο τίτλο διαφορετικά είδη χρηματοοικονομικών πράξεων της ΕΕ.

46. Στην πρόταση για τη δημιουργία του κοινού ταμείου προβλέψεων δεν εξηγούνται ο τρόπος λειτουργίας του ταμείου αυτού, ο υπολογισμός του πραγματικού συντελεστή πρόβλεψης ούτε και οι σχέσεις μεταξύ του συντελεστή πρόβλεψης που ορίζεται στη βασική πράξη και του πραγματικού συντελεστή πρόβλεψης.

47. Θεωρούμε ότι οι αμοιβές βάσει επιδόσεων (άρθρο 202, παράγραφος 1, στοιχείο ζ)) συνιστούν θετική εξέλιξη, αλλά επισημαίνουμε ότι οι συμφωνίες και τα μέτρα επιδόσεων πρέπει να σχεδιάζονται κατάλληλα και να υλοποιούνται με τη δέουσα επιμέλεια. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν πρέπει να επιτρέψει τον υπολογισμό των διοικητικών τελών ως ποσοστού της σωρευτικής ανεπιλημμένης εισφοράς της ΕΕ (περιλαμβανομένων μη χρησιμοποιηθεισών δημοσιονομικών δεσμεύσεων).

48. Υποστηρίζουμε την απαίτηση για εκ των προτέρων αξιολογήσεις όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές πράξεις της ΕΕ και φρονούμε ότι πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για τη συνεκτίμηση των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς κατά τις ενδιάμεσες αξιολογήσεις ⁽¹⁾.

49. Επί του παρόντος οι πληροφορίες σχετικά με τις χρηματοοικονομικές πράξεις της ΕΕ περιλαμβάνονται σε διάφορες εκδόσεις ⁽²⁾. Χαιρετίζουμε την πρόταση της Επιτροπής να συγκεντρώσει όλες τις απαιτήσεις υποβολής εκδόσεων (πλην της απαίτησης για κοινοποίηση στους ετήσιους λογαριασμούς και τις συνοδευτικές πληροφορίες) σε ένα ενιαίο έγγραφο που θα προσαρτάται στο σχέδιο προϋπολογισμού ⁽³⁾. Υπολαμβάνεται ότι η έκδοση αυτή θα παρέχει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο πληροφοριών με αυτό που παρέχεται στις τρέχουσες εκδόσεις και ότι θα καλύπτει την κατάσταση έως και τις 30 Ιουνίου του έτους της δημοσίευσης.

Συμπέρασμα

50. Συνιστούμε τα εξής:

- να οριστεί στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού η βάση για τη λειτουργία του κοινού ταμείου προβλέψεων και ο τρόπος υπολογισμού του πραγματικού συντελεστή πρόβλεψης,
- να γίνει δεκτή η πρόταση για καταβολή αμοιβών βάσει επιδόσεων, λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθεισών παρατηρήσεών μας,
- να γίνει δεκτή η θέσπιση των εκ των προτέρων αξιολογήσεων σχετικά με δημοσιονομικές πράξεις,
- να διευκρινιστεί η περίοδος που θα καλύπτεται και οι πληροφορίες που θα περιλαμβάνονται στην ετήσια έκδοση (άρθρο 207).

⁽¹⁾ Βλέπε επίσης σύσταση 1 της ειδικής έκθεσης του Συνεδρίου αριθ. 19/2016 με τίτλο «Εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ διά χρηματοοικονομικών μέσων: διδάγματα από την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013».

⁽²⁾ Παραδείγματος χάριν: «Έγγραφο εργασίας που συνοδεύει το σχέδιο γενικού προϋπολογισμού του 2017», «Παράρτημα για τα χρηματοδοτικά μέσα, που συνοδεύει το σχέδιο προϋπολογισμού του 2017», «Ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες που αφορούν χρηματοδοτικά μέσα», «Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: Η υλοποίηση της μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής προς τρίτες χώρες το 2015», «Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις εγγυήσεις που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό: Κατάσταση στις 31 Δεκεμβρίου 2015», «Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις δανειοληπτικές και δανειοδοτικές δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2015».

⁽³⁾ Πρέπει να υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Δημοσιονομική ευελιξία

Η πρόταση της Επιτροπής

51. Η Επιτροπή πρότεινε μέτρα προκειμένου να βελτιώσει τη δημοσιονομική «ευελιξία». Συνοπτικά, τα μέτρα αυτά έχουν ως εξής:

- δημιουργία ενός «αποθεματικού ευελιξίας» ⁽¹⁾ για ορισμένα μέσα στον τομέα των εξωτερικών δράσεων (άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο ε)),
- αύξηση του «αρνητικού αποθεματικού» ⁽²⁾ (άρθρο 48),
- χαλάρωση των κανόνων που αφορούν «ειδικά μέσα» (άρθρο 28, παράγραφος 1, στοιχείο ε), και άρθρο 30, παράγραφος 5),
- να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μεταφέρουν τους πόρους που τους διατίθενται υπό επιμερισμένη διαχείριση σε μέσα που τελούν υπό τη διαχείριση της Ένωσης (άρθρο 125, άρθρο 265, παράγραφος 6 — άρθρο 30α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013),
- αλλαγή των κανόνων για τις μεταφορές πιστώσεων στο επόμενο οικονομικό έτος (άρθρο 12) και τα έσοδα για ειδικό προορισμό (βλέπε σημεία 69 έως 76), ούτως ώστε να αυξηθούν τα διαθέσιμα κεφάλαια καθώς και να διευρυνθεί η αρμοδιότητα της Επιτροπής να αποφασίζει πού και πώς δαπανώνται,
- ενίσχυση των εξουσιών λήψης αποφάσεων της Επιτροπής εν γένει σε ό,τι αφορά τη μεταφορά πιστώσεων εντός προϋπολογισμού και τη μεταφορά κεφαλαίων από έτος σε έτος (άρθρα 28 έως 30).

Η ανάλυσή μας

Αποθεματικό ευελιξίας

52. Με την πρόταση περιπλέκεται ακόμη περισσότερο το δημοσιονομικό σύστημα, καθώς προτείνεται η δημιουργία ενός πρόσθετου αποθεματικού και η προσθήκη μιας ακόμη εξαιρέσης στο άρθρο 12, παράγραφος 2, που αφορά τις μεταφορές πιστώσεων στο επόμενο οικονομικό έτος (βλέπε επίσης σημεία 57 έως 60).

Αρνητικό αποθεματικό

53. Το «αρνητικό αποθεματικό» χρησιμοποιήθηκε μόνο το 2011. Το αίτημα για διπλασιασμό του κεφαλαίου του σε 400 εκατομμύρια ευρώ δεν αιτιολογείται δρόντως στην πρόταση.

Μεταφορές από την επιμερισμένη διαχείριση στο επίπεδο της Ένωσης

54. Αν απουσίαζε αυτή η νέα διάταξη, οι επίμαχοι πόροι θα επιστρέφονταν στον προϋπολογισμό της ΕΕ εφόσον δεν χρησιμοποιούνταν εμπρόθεσμα. Οι μεταφορές από μέσα που τελούν υπό επιμερισμένη εκτέλεση σε μέσα υπό άμεση ή έμμεση εκτέλεση θα συνιστούσαν επί της ουσίας μεταφορές πιστώσεων όχι μόνο μεταξύ κρατών μελών ⁽³⁾, αλλά και μεταξύ τίτλων του προϋπολογισμού, γεγονός που θα συνεπαγόταν ενδεχομένως μεταβολή της κατανομής των πόρων ανάμεσα στους τομείς του ΠΑΠ.

55. Δεν φαίνεται να προβλέπεται πουθενά συμμετοχή της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής. Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί ένας μηχανισμός μεταφοράς, θα πρέπει να ισχύουν και εν προκειμένω οι ίδιες διαδικασίες, απαιτήσεις διαφάνειας και δυνατότητες για δημόσιο έλεγχο.

56. Στο ίδιο άρθρο η Επιτροπή προτείνει την ενίσχυση της ικανότητας ανάληψης κινδύνων του ΕΤΣΕ, χωρίς ωστόσο να αποσαφηνίζει με ποιον τρόπο θα επιτευχθεί αυτό.

Μεταφορές πιστώσεων στο επόμενο οικονομικό έτος, αποκλίσεις από τις αρχές της ετήσιας διάρκειας και της ειδικότητας

57. Σύμφωνα με τον γενικό κανόνα που ισχύει επί τους παρόντος, οι πιστώσεις που δεν χρησιμοποιούνται έως το τέλος του οικονομικού έτους ακυρώνονται. Υπάρχουν εντούτοις ορισμένες εξαιρέσεις. Σε άλλες διατάξεις προβλέπονται μη διαχωριζόμενες πιστώσεις για σχέδια σχετικά με τα ακίνητα και πιστώσεις πληρωμών για την κάλυψη προγενέστερων υποχρεώσεων ή αναλήψεων υποχρεώσεων που μεταφέρονται στο επόμενο οικονομικό έτος, όταν οι αντίστοιχες γραμμές του προϋπολογισμού του επόμενου οικονομικού έτους δεν καλύπτουν τις ανάγκες.

⁽¹⁾ Το «αποθεματικό ευελιξίας» παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να μεταφέρει στο επόμενο έτος έως και το 10 % των ετήσιων πιστώσεων τριών δημοσιονομικών μέσων (μέσου για την προενταξιακή βοήθεια (IPA II), ευρωπαϊκού μηχανισμού γειτονίας (EMI) και μηχανισμού χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας την περίοδο 2014-2020 (DCI)), ούτως ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε απρόβλεπτες καταστάσεις.

⁽²⁾ Με το «αρνητικό αποθεματικό» καθίσταται δυνατή η μεταφορά πιστώσεων για πληρωμές σε γραμμή του προϋπολογισμού πριν ακόμη προσδιοριστούν οι πλεονασματικές πιστώσεις από άλλες γραμμές.

⁽³⁾ Το άρθρο 125 ορίζει ότι «Η Επιτροπή μεριμνά για την εκτέλεση των εν λόγω πόρων [...], ει δυνατόν προς όφελος του οικείου κράτους μέλους».

58. Με την πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού απαλείφεται από το άρθρο 12, παράγραφος 3, ο κανόνας που απαιτεί την κατά προτεραιότητα χρήση των πιστώσεων πληρωμών του τρέχοντος έτους έναντι των μεταφερθεισών από περασμένο έτος. Αυτό σημαίνει ότι εναπόκειται στον κύριο διατάκτη να αποφασίζει ποιες πιστώσεις πληρωμών θα χρησιμοποιήσει πρώτα. Βάσει των πληροφοριών που μας διαβίβασε η Επιτροπή, εάν η εν λόγω διάταξη είχε εφαρμοστεί κατά τα έτη 2014 και 2015, το ύψος των σχετικών ποσών θα ήταν αμελητέο και, ως εκ τούτου, δεν βρίσκουμε πού έγκεται η ανάγκη για την προτεινόμενη αλλαγή.

59. Η κύρια αλλαγή που επέρχεται με το άρθρο 12, παράγραφος 2, αφορά μη διαχωριζόμενες πιστώσεις, οι οποίες προορίζονται κυρίως για δαπάνες διοικητικής φύσεως. Σύμφωνα με τον ισχύοντα δημοσιονομικό κανονισμό, μόνον οι μη διαχωριζόμενες πιστώσεις για σχέδια περί ακινήτων μπορούν να μεταφερθούν σε επόμενο οικονομικό έτος με απόφαση του θεσμικού οργάνου και υπό ορισμένες συνθήκες. Αυτό που προτείνεται είναι να καταστεί εφικτό για τα θεσμικά όργανα να μεταφέρουν δυνάμει απόφασης μη διαχωριζόμενες πιστώσεις στο επόμενο οικονομικό έτος. Σε περίπτωση ευρείας εφαρμογής, η νέα αυτή διάταξη θα μπορούσε να υπονομεύσει σημαντικά την αρχή της ετήσιας διάρκειας των διοικητικών δαπανών. Από την πρόταση δεν προκύπτει με σαφήνεια ποια θα είναι τα συγκεκριμένα οφέλη που θα αποφέρει η συγκεκριμένη αλλαγή αλλά ούτε και το ύψος των δαπανών που αναμένεται να επηρεαστούν. Επιπλέον, το γεγονός ότι το ίδιο άρθρο καλύπτει όχι μόνο τις διαχωριζόμενες και μη διαχωριζόμενες πιστώσεις αλλά και την ειδική περίπτωση των ακινήτων, περιπλέκει το κείμενο.

60. Οι κανόνες περί μεταφορών πιστώσεων στο επόμενο οικονομικό έτος του άρθρου 12 συνθέτουν μια περίπλοκη και μακρά διαδικασία, η οποία ενδέχεται να επιβαρύνει τη διαδικασία του προϋπολογισμού με καθυστερήσεις. Θεωρούμε ότι η πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού θα έπρεπε να έχει απλουστεύσει τη συγκεκριμένη διαδικασία αναλύοντας, παραδείγματος χάριν, κατά πόσον θα ήταν δυνατό να θεσπιστεί το γενικό (αλλά όχι σωρευτικό) δικαίωμα μεταφοράς στο επόμενο οικονομικό έτος πιστώσεων για γραμμές του προϋπολογισμού που δεν αφορούν το προσωπικό (παραδείγματος χάριν έως και το 5 % της οικείας γραμμής του προϋπολογισμού). Αυτό θα μπορούσε να συνδεθεί με μείωση των προϋπολογισμών για τη διοίκηση, ώστε να ληφθεί υπόψη η πρόσθετη ευελιξία που παρέχεται.

Μεταφορές πιστώσεων

61. Με την προτεινόμενη αλλαγή στο άρθρο 27 οι εξουσίες λήψης αποφάσεων επί του προϋπολογισμού των άλλων θεσμικών οργάνων εξισώνονται με εκείνες της Επιτροπής σε ό,τι αφορά τις μεταφορές μεταξύ τίτλων ή κεφαλαίων του προϋπολογισμού. Με την τροποποίηση του άρθρου 28 θα επιτρεπόταν στην Επιτροπή να μετακινεί κονδύλια μεταξύ γραμμών προϋπολογισμού χωρίς προηγούμενη υποβολή αιτήματος στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, εφόσον οι γραμμές σχετίζονται με το ίδιο πρόγραμμα ή καθεστώς και διέπονται από την ίδια βασική πράξη (δηλαδή όταν εμπλέκονται περισσότερες της μίας ΓΔ στη λειτουργία του καθεστώτος). Κρίνουμε ότι οι αλλαγές που προτείνονται είναι εύλογες.

Συμπέρασμα

62. Η Επιτροπή δεν προσδιορίζει ποσοτικά τις πιθανές επιπλοκές της πρότασής της επί του προϋπολογισμού. Πέραν αυτού, παρ' ότι σκοπός της είναι να βελτιωθεί η ευελιξία, δημιουργεί κινδύνους για τις αρχές της ετήσιας διάρκειας, της ειδικότητας και της διαφάνειας του προϋπολογισμού της ΕΕ. Η πρόταση δεν αντιμετωπίζει επαρκώς τους κινδύνους αυτούς. Με την τρέχουσα διαδικασία υποβολής εκθέσεων για τη δημοσιονομική διαχείριση δεν καλύπτονται επαρκώς τα αποθέματα και οι ροές των αποθεματικών κεφαλαίων, οι μεταφορές σε επόμενο οικονομικό έτος ή τα έσοδα για ειδικό προορισμό, κάτι που πρέπει ως εκ τούτου να βελτιωθεί.

63. Συνιστούμε τα εξής:

- την απόρριψη της αλλαγής που προτείνεται για το «αποθεματικό ευελιξίας», το «αρνητικό αποθεματικό» και τις μεταφορές πιστώσεων σε επόμενο οικονομικό έτος, καθώς περιπλέκει περαιτέρω τα πράγματα· θεωρούμε ότι η δημοσιονομική ευελιξία δεν πρέπει να επιτευχθεί με την αποθεματοποίηση περισσότερων κεφαλαίων και ότι μια νέα προσέγγιση στη διαδικασία μεταφοράς θα προωθούσε την απλούστευση, την ευελιξία και την αποδοτικότητα,
- την απόρριψη των αλλαγών που περιγράφονται παραπάνω στα σημεία 54 έως 56,
- την αποδοχή της πρότασης της Επιτροπής σχετικά με τις μεταφορές πιστώσεων.

Καταπιστευματικά ταμεία

Η πρόταση της Επιτροπής

64. Με την πρόταση θα καθίστατο δυνατή η λειτουργία καταπιστευματικών ταμείων εντός της ΕΕ με χρηματοδότηση από μηχανισμούς εσωτερικής πολιτικής. Η εν λόγω επέκταση της χρήσης των καταπιστευματικών ταμείων θα επιτυγχανόταν μέσω της μεταφοράς του άρθρου που αφορά τα καταπιστευματικά ταμεία (άρθρο 227) από τον τίτλο που αφορά αποκλειστικά τις εξωτερικές δράσεις στον τίτλο XII «Άλλα μέσα εκτέλεσης του προϋπολογισμού», ο οποίος έχει γενική ισχύ.

Η ανάλυσή μας

65. Στη γνώμη μας αριθ. 6/2010 εξετάσαμε ζητήματα που αφορούν τη δημιουργία καταπιστευματικών ταμείων για εξωτερικές δράσεις, και συγκεκριμένα ζητήματα σχετικά με τη διοίκηση, το κόστος, τον έλεγχο και τη λογοδοσία. Τα ζητήματα αυτά εξακολουθούν να είναι επίκαιρα. Επί του παρόντος υπάρχουν μόνο τρία καταπιστευματικά ταμεία, τα οποία έχουν λειτουργήσει για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Ως εκ τούτου, θα ήταν, κατά την άποψή μας, πρώιμη τυχόν παραδοχή της επιτυχημένης χρήσης τους.

66. Χρειάζεται η δέουσα επιμέλεια ώστε να διασφαλίζεται ότι καλύπτονται επαρκώς οι πτυχές της δημοσίευσης εκθέσεων, της επίβλεψης και του ελέγχου των δραστηριοτήτων και των επιδόσεων τους, δεδομένου ότι λειτουργούν εκτός προϋπολογισμού. Επιδιοκμαζόμαστε τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 244, καθώς και τη νέα απαίτηση, δυνάμει του άρθρου 39, παράγραφος 6, για παροχή πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες και τις επιδόσεις των καταπιστευματικών ταμείων στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης του προϋπολογισμού. Ωστόσο, η εκτεταμένη χρήση καταπιστευματικών ταμείων θα μπορούσε να υπονομεύσει την έννοια της ενότητας του προϋπολογισμού της ΕΕ.

67. Το άρθρο 227 ορίζει επίσης ότι μπορεί να συσταθούν καταπιστευματικά ταμεία για θεματικές ενέργειες. Δεν είναι σαφές τι νοείται ως θεματική ενέργεια στο πλαίσιο των εσωτερικών πολιτικών.

Συμπέρασμα

68. Δεν υποστηρίζουμε την πρόταση για επέκταση της χρήσης των καταπιστευματικών ταμείων.

Έσοδα για ειδικό προορισμό

Η πρόταση της Επιτροπής

69. Σύμφωνα με την αρχή της καθολικότητας, τα έσοδα του προϋπολογισμού δεν μπορούν να προορίζονται για συγκεκριμένες δαπάνες και τα έσοδα και οι δαπάνες δεν είναι δυνατό να συμψηφίζονται μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, τα έσοδα χρησιμοποιούνται αδιακρίτως για τη χρηματοδότηση οποιασδήποτε δαπάνης.

70. Κατ' εξαίρεση, ο ισχύων δημοσιονομικός κανονισμός επιτρέπει τον ειδικό προορισμό εσόδων ορισμένων ειδών. Κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται νέες πιστώσεις πληρωμών για την ίδια γραμμή του προϋπολογισμού ⁽¹⁾ και κατά κανόνα είναι δυνατή η μεταφορά τους άπαξ στο επόμενο οικονομικό έτος ⁽²⁾. Στον ισχύοντα δημοσιονομικό κανονισμό γίνεται διάκριση μεταξύ «εξωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό» (από κράτη μέλη, τρίτες χώρες κ.λπ.) και «εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό» τα οποία προέρχονται, παραδείγματος χάριν, από έσοδα από την πώληση οχημάτων, εξοπλισμού, ασφαλιστικές αποζημιώσεις, επιστροφές σε χρηματοοικονομικά μέσα.

71. Στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού η Επιτροπή επιδιώκει να διευρύνει τη χρήση αυτών των επανεισορών και να επιτρέπει πλέον να χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία πιστώσεων πληρωμών σε διαφορετικές γραμμές του προϋπολογισμού (άρθρο 30).

72. Τα έσοδα από την πώληση ακινήτων περιλαμβάνονται επίσης στα εσωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό (άρθρο 20) και τα έσοδα αυτά πρέπει να μεταφέρονται αυτομάτως στο επόμενο οικονομικό έτος έως ότου χρησιμοποιηθούν στο σύνολό τους (άρθρο 12, παράγραφος 3).

73. Τα έσοδα και οι επιστροφές που προκύπτουν από χρηματοοικονομικές πράξεις εγγράφονται επίσης στα εσωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό και η Επιτροπή προτείνει αυτά τα έσοδα να χρησιμοποιούνται για το ίδιο χρηματοδοτικό μέσο ή την ίδια εγγύηση από τον προϋπολογισμό καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εκτέλεσής του και στο τέλος της περιόδου αυτής τυχόν εναπομένοντα ποσά που προέρχονται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης να επιστρέφονται στον προϋπολογισμό (άρθρο 202).

Η ανάλυσή μας

74. Τα έσοδα για ειδικό προορισμό συνιστούν εξαίρεση από την αρχή της καθολικότητας. Όπως κρίναμε και το 2010 ⁽³⁾, μπορεί μεν τα εξωτερικά έσοδα για ειδικό προορισμό να έχουν χρησιμότητα, δεν φαίνεται εντούτοις αναγκαία η διατήρηση μιας κατηγορίας εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό. Ο χειρισμός των ενδογενών εισπράξεων μπορεί να πραγματοποιείται μέσω της συνήθους διαδικασίας του προϋπολογισμού. Η τρέχουσα πρόταση προβλέπει πολύ ευρύτερες εξαιρέσεις από την καθολικότητα, επιτρέποντας τη χρήση εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους για τους οποίους προορίζονταν αρχικά.

75. Η κατάργηση των εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό θα αποτελούσε σημαντική απλούστευση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα όλες αυτές οι επανεισορές να αντιμετωπίζονται ως γενικά έσοδα. Η χρήση των εν λόγω κονδυλίων θα αποφασίζόταν στη συνέχεια από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή σύμφωνα με τις εκάστοτε προτεραιότητες.

Συμπέρασμα

76. Συνιστούμε να μη διευρυνθεί η χρήση των εσωτερικών εσόδων για ειδικό προορισμό, και όλα τα έσοδα που παράγονται εσωτερικά να καταχωρίζονται ως γενικά έσοδα.

⁽¹⁾ Είναι δυνατό να μεταφερθούν σε διαφορετική γραμμή του προϋπολογισμού μόνον εάν χρησιμοποιούνται για τον σκοπό για τον οποίο προορίζονταν.

⁽²⁾ Εξαιρουμένων των εσόδων από εκμισθώσεις που μεταφέρονται αυτομάτως στο επόμενο οικονομικό έτος.

⁽³⁾ Γνώμη αριθ. 6/2010, σημεία 7 και 8.

Πληρωμές βάσει της εκπλήρωσης όρων ή της επίτευξης αποτελεσμάτων

Η πρόταση της Επιτροπής

77. Στο άρθρο 121, παράγραφος 1, στοιχείο ε), η Επιτροπή προτείνει μια νέα μορφή χρηματοδότησης η οποία βασίζεται στην εκπλήρωση όρων ή στην επίτευξη αποτελεσμάτων χωρίς να απαιτούνται δηλώσεις δαπανών, για προγράμματα που τελούν υπό άμεση, έμμεση και επιμερισμένη εκτέλεση, πλέον των ήδη διαθέσιμων επιλογών της απόδοσης των δαπανών και των απλουστευμένων μεθόδων απόδοσης των δαπανών.

78. Η επίτευξη συγκεκριμένων εκροών θα συνιστά την προϋπόθεση που θα ενεργοποιεί εξ ορισμού την πληρωμή απλουστευμένων μορφών επιδοτήσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο άμεσης (άρθρο 175, παράγραφος 4, στοιχείο στ)) και έμμεσης εκτέλεσης (άρθρο 150, παράγραφος 3), εκτός από περιπτώσεις στις οποίες δεν ενδείκνυται μια τέτοια προσέγγιση, για τις οποίες χρειάζεται αιτιολόγηση. Οι έλεγχοι και επαληθεύσεις δικαιούχων σχετικά με απλουστευμένες μορφές επιδοτήσεων πρέπει να εστιάζουν σε εκροές (άρθρο 177) και δεν είναι πλέον δυνατό με τις εκ των υστέρων επαληθεύσεις να αμφισβητηθεί η πληρωμή, όταν ο κύριος διατάκτης αξιολόγησε εκ των προτέρων τη συμμόρφωση και επέτρεψε στην απόφασή του να εφαρμοστούν οι συνήθεις πρακτικές κοστολόγησης (άρθρο 179).

79. Στο άρθρο 176 η Επιτροπή περιγράφει το ενιαίο εφάπαξ ποσό ως μια νέα επιλογή χρηματοδότησης απλουστευμένων μορφών επιδοτήσεων υπό άμεση και έμμεση εκτέλεση, το οποίο καθορίζεται βάσει ενός υπολογισμένου κατ' εκτίμηση προϋπολογισμού που καλύπτει το σύνολο των επιλέξιμων δαπανών των οποίων η συμμόρφωση με τις αρχές της οικονομίας, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας ελέγχεται εκ των προτέρων.

80. Το νέο άρθρο 219, παράγραφος 1, στοιχείο ε), επεκτείνει και στην περίπτωση των συνεισφορών σε ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν μορφές χρηματοδότησης που δεν συνδέονται με τις δαπάνες των συναφών πράξεων και βασίζονται στην εκπλήρωση ορισμένων εκ των προτέρων προϋποθέσεων ή στην επίτευξη αποτελεσμάτων.

Η ανάλυσή μας

81. Από τα αποτελέσματα του ελέγχου μας ⁽¹⁾ προκύπτει ότι η απόδοση δαπανών, στο πλαίσιο της οποίας η ΕΕ αποδίδει επιλέξιμες δαπάνες για επιλέξιμες δραστηριότητες, επηρεάζεται από πολύ υψηλότερα επίπεδα σφάλματος σε σύγκριση με τις δαπάνες βάσει δικαιωμάτων, όπου οι πληρωμές βασίζονται στην εκπλήρωση ορισμένων όρων.

82. Επομένως, η πρόκριση της επιλογής της χρηματοδότησης έργων με επιδοτήσεις υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν ορισμένους όρους ή επιτυγχάνουν προκαθορισμένα αποτελέσματα, με την οποία αποσυνδέεται η χρηματοδότηση από τις δαπάνες που πραγματοποιούν οι δικαιούχοι, συνιστά μια θετική εξέλιξη.

83. Στηρίζουμε την εν λόγω κίνηση, σύμφωνα με το σημείο 78 παραπάνω, και θεωρούμε ότι το άρθρο 121 πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να απηχεί την προτεραιότητα που αποδίδεται σε συνεισφορές που βασίζονται σε αποτελέσματα.

Συμπέρασμα

84. Λαμβανομένων υπόψη των παραπάνω παρατηρήσεων, συνιστούμε να καταστούν οι πληρωμές που βασίζονται στην εκπλήρωση όρων ή στην επίτευξη αποτελεσμάτων η προτιμώμενη επιλογή για το σύνολο του προϋπολογισμού της ΕΕ.

Πλαίσιο επιδόσεων

Η πρόταση της Επιτροπής

85. Η Επιτροπή προτείνει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες αλλαγές στα άρθρα που πραγματεύονται τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση:

- να εισαχθεί η έννοια των επιδόσεων (άρθρο 31),
- να διευκρινιστεί ότι οι πιστώσεις πρέπει να εστιάζουν στις επιδόσεις και, επομένως, οι στόχοι θα πρέπει να καθορίζονται εκ των προτέρων, η πρόοδος προς την επίτευξη των στόχων να παρακολουθείται βάσει δεικτών επιδόσεων και να αναφέρονται στοιχεία σχετικά με τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται στο πλαίσιο των δηλώσεων του εκάστοτε προγράμματος και της ετήσιας έκθεσης για τη διαχείριση και τις επιδόσεις, που περιλαμβάνει αξιολόγηση των οικονομικών της Ένωσης βασισμένη στα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί, όπως αναφέρεται στο άρθρο 318 της ΣΛΕΕ (άρθρο 31, παράγραφος 2),
- να θεσπιστεί η υποχρέωση τα προγράμματα και οι δραστηριότητες που συνεπάγονται σημαντικές δαπάνες να υποβάλλονται σε αξιολόγηση (άρθρο 32, παράγραφος 1),
- να καθοριστούν τα κριτήρια που πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο εκ των προτέρων αξιολογήσεων (άρθρο 32, παράγραφος 2).

⁽¹⁾ Σημείο 1.61 και γράφημα 1.6 της ετήσιας έκθεσης για το 2014 και σημείο 1.47, γραφήματα 1.5 και 1.6 της ετήσιας έκθεσης για το 2015.

Η ανάλυσή μας

86. Με την πρόταση εισάγεται η έννοια των επιδόσεων, η οποία εντούτοις δεν ορίζεται, και έτσι παραμένει ασαφές κατά πόσον θα πρέπει να θεωρείται ταυτόσημη με τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση.

87. Η ορολογία που χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση δεν ευθυγραμμίζεται πλήρως με τη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου του 2016 ούτε με τις κατευθυντήριες οδηγίες για τη βελτίωση της νομοθεσίας.

88. Το άρθρο 32 εισάγει περισσότερη ευελιξία όσον αφορά τη διενέργεια των αξιολογήσεων, προσφέροντας έτσι στην Επιτροπή τη δυνατότητα να κάνει καλύτερες επιλογές όσον αφορά το αντικείμενο και το χρονικό πλαίσιο των αξιολογήσεων. Ωστόσο, από ορισμένες πτυχές δεν συνεισφέρει στην επίτευξη του δεδηλωμένου στόχου περί επίτευξης ενός προϋπολογισμού που εστιάζει στα αποτελέσματα:

- α) με το άρθρο 32, παράγραφος 1, παρέχεται μεγαλύτερη ευελιξία σχετικά με το πότε πρέπει να διενεργούνται αξιολογήσεις για «σημαντικές δαπάνες», τη στιγμή που το άρθρο 18 των ισχυόντων κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽¹⁾ προβλέπει ρητά ότι «[ό]λες οι προτάσεις προγραμμάτων ή δραστηριοτήτων που συνεπάγονται δαπάνες εις βάρος του προϋπολογισμού υποβάλλονται σε εκ των προτέρων αξιολόγηση» και ότι «[κ]άθε πρόγραμμα ή δραστηριότητα, [...] οσάκις οι διαθέσιμοι πόροι υπερβαίνουν τα 5 000 000 ευρώ, αποτελεί το αντικείμενο ενδιάμεσης και/ή εκ των υστέρων αξιολόγησης»·
- β) μειώνει σημαντικά τον αριθμό των κριτηρίων που πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο εκ των προτέρων αξιολογήσεων σε σύγκριση με το ισχύον άρθρο 18, παράγραφος 1, των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού, καθόσον δεν απαιτείται πλέον η συμπερίληψη επιλογών πολιτικής και κινδύνων, του αναμενόμενου αντικτύπου, της συνοχής με άλλα μέσα, πόρων, της οικονομικής αποδοτικότητας και των αντληθέντων διδαγμάτων·
- γ) οι αναδρομικές αξιολογήσεις δεν είναι υποχρεωτικό να καλύπτουν την οικονομία.

Συμπέρασμα

89. Συνιστούμε τα εξής:

- σαφή ορισμό των επιδόσεων σε συνάρτηση με τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση,
- εναρμόνιση της ορολογίας που χρησιμοποιείται σχετικά με την αξιολόγηση με την αντίστοιχη που χρησιμοποιείται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου και στις κατευθυντήριες οδηγίες για τη βελτίωση της νομοθεσίας,
- προσδιορισμό κατά τρόπο ποσοτικώς προσδιορισμένο των περιπτώσεων στις οποίες θα πρέπει να διενεργούνται αξιολογήσεις,
- διατήρηση του αριθμού των κριτηρίων των οποίων η εκπλήρωση θα πρέπει να ελέγχεται στο πλαίσιο εκ των προτέρων αξιολογήσεων,
- οι αναδρομικές αξιολογήσεις πρέπει να καλύπτουν επίσης την οικονομία.

Εξορθολογισμός της υποβολής εκθέσεων

Η πρόταση της Επιτροπής

90. Οι δηλώσεις προγράμματος συνοδεύουν το σχέδιο προϋπολογισμού και περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με τις επιδόσεις που αιτιολογούν τις επιχειρησιακές δαπάνες. Στο άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο η), εισάγονται τυπικές επικαιροποιήσεις (που αντικαθιστούν τις δηλώσεις «δραστηριότητας» με τις δηλώσεις «προγράμματος») καθώς και αλλαγές στο περιεχόμενο των δηλώσεων προγράμματος: θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη συμβολή του προγράμματος στην επίτευξη πολιτικών και στόχων της ΕΕ, καθώς και να καταγράφουν την επίτευξη των στόχων του προγράμματος. Απαλείφεται επίσης η απαίτηση να παρουσιάζονται συνοπτικά τα αποτελέσματα της αξιολόγησης.

91. Η Επιτροπή προτείνει να τροποποιηθεί το άρθρο 73, παράγραφος 9, κατά τρόπο που να ακολουθεί την προσέγγιση που έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζει με την καθιέρωση στρατηγικών σχεδίων για κάθε ΓΔ και με την επικαιροποίηση του ρόλου της ετήσιας έκθεσης δραστηριοτήτων ⁽²⁾ (ΕΕΔ) ώστε να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες πράξεις.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ L 362 της 31.12.2012, σ. 1).

⁽²⁾ Στα στρατηγικά σχέδια περιγράφονται οι πενταετείς στόχοι της Επιτροπής και των ΓΔ, οι οποίοι επηρεάζονται συχνά από εξωγενείς παράγοντες, ενώ τα σχέδια διαχείρισης και οι ΕΕΔ έχουν σκοπό να προσδιορίζουν και να καταγράφουν τις εισροές, τις κύριες δράσεις και τις εκροές τους οι οποίες βρίσκονται υπό τον έλεγχο της Επιτροπής.

92. Με το άρθρο 239, παράγραφος 1, στοιχείο β), της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού εντάσσεται η ετήσια έκθεση για τη διαχείριση και τις επιδόσεις στην ενοποιημένη δέσμη δημοσιονομικών εκθέσεων και εκθέσεων λογοδοσίας που υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Η ετήσια έκθεση διαχείρισης και επιδόσεων περιλαμβάνει:

- σύνοψη των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων για το προηγούμενο έτος,
- τις ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων κάθε κύριου διατάκτη και
- αξιολόγηση των οικονομικών της Ένωσης βασιζόμενη στα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί, όπως αναφέρεται στο άρθρο 318 της ΣΛΕΕ.

Η ανάλυσή μας

93. Κατ' αρχήν, είναι περιττή η κάλυψη των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων από τον δημοσιονομικό κανονισμό. Η ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων είναι ουσιαστικά ένα εσωτερικό έγγραφο και ως εκ τούτου καταρτίζεται και τροποποιείται κατά βούληση από την Επιτροπή, σύμφωνα με την αρχή της διοικητικής αυτονομίας. Τυχόν καθυστέρηση της διαδικασίας κατάρτισης εκθέσεων που καλύπτουν όλη την Επιτροπή εξαιτίας της κατάρτισης του συγκεκριμένου εγγράφου δεν κρίνεται ευκαία.

94. Στο πλαίσιο της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού απαλείφεται από το άρθρο 73, παράγραφος 9, η υποχρέωση να αναφέρονται «τα αποτελέσματα των πράξεων σε σχέση με τους στόχους» καθώς και «πληροφορίες σχετικά με τις συνολικές επιδόσεις των εν λόγω πράξεων» στην ΕΕΔ, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 9, του ισχύοντα δημοσιονομικού κανονισμού. Αντ' αυτού η πρόταση αναφέρεται σε «πληροφορίες σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες πράξεις», διατύπωση η οποία είναι περισσότερο γενικόλογη και μπορεί να ερμηνευθεί ως παρέχουσα τη δυνατότητα για πιο περιορισμένη υποβολή στοιχείων για επιδόσεις στις ΕΕΔ.

95. Αντί της αναθεώρησης του ρόλου των ΕΕΔ και της δήλωσης ότι η εποπτεία (των εργασιών των υπηρεσιών της) λαμβάνει χώρα μέσω της σαφούς υποχρέωσης λογοδοσίας από τους ΚΔ στην Επιτροπή μέσω των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων και των δηλώσεων αξιοπιστίας από τους ΚΔ⁽¹⁾, το άρθρο 73, παράγραφος 1, του αναθεωρημένου δημοσιονομικού κανονισμού δεν επεκτείνει την αρμοδιότητα του διατάκτη ώστε να καλύπτει την αξιοπιστία, την πληρότητα και την ορθότητα των υποβαλλόμενων πληροφοριών για τις επιδόσεις.

96. Οι απαιτήσεις περί υποβολής στοιχείων σχετικά με τις επιδόσεις στις δηλώσεις προγράμματος δεν είναι —υπό τη μορφή που προτείνονται— επαρκώς συγκεκριμένες, καθώς:

- θα έπρεπε να περιλαμβάνουν μόνο ενδεικτική αναφορά των πολιτικών και των στόχων της Ένωσης που στηρίζονται από το πρόγραμμα,
- η ποιότητα, η κάλυψη και η συχνότητα των πληροφοριών σχετικά με την επίτευξη των στόχων του προγράμματος δεν ορίζονται,
- η υποβολή στοιχείων σχετικά με τις επιδόσεις είναι ελλιπής όταν δεν περιλαμβάνονται και αποτελέσματα αξιολόγησης.

97. Με τη δημοσίευση της ενοποιημένης δέσμης των δημοσιονομικών εκθέσεων έως τις 31 Ιουλίου του επόμενου έτους (άρθρο 239), η Επιτροπή μεταθέτει την ημερομηνία δημοσίευσης:

- των ΕΕΔ από την 1η Ιουλίου στις 31 Ιουλίου,
- της ετήσιας έκθεσης διαχείρισης και επιδόσεων από τις 15 Ιουνίου στις 31 Ιουλίου.

Το Συνέδριο θεωρεί ακατάλληλες τις προτάσεις σχετικά με τη διαδικασία υποβολής εκθέσεων. Η «ενοποιημένη δέσμη δημοσιονομικών εκθέσεων» θα αποτελείται από χιλιάδες σελίδες και θα περιλαμβάνει σημαντικές αλληλεπικαλύψεις.

Συμπέρασμα

98. Συνιστούμε ο δημοσιονομικός κανονισμός να περιλαμβάνει τις εξής απαιτήσεις:

- οι προσωρινοί ετήσιοι λογαριασμοί που υποβάλλονται προς έλεγχο στις 31 Μαρτίου πρέπει να συνοδεύονται από τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στα σημεία 8 έως 12 (παραπάνω), περιλαμβάνοντας επομένως λογιστικά στοιχεία, στοιχεία σχετικά με τα νευραλγικά συστήματα διακυβέρνησης, μια ευρεία επισκόπηση των δαπανών και των δραστηριοτήτων της ΕΕ καθώς και μια αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο οι δαπάνες επηρεάζονται από παρατυπίες, καθώς και την έκθεση που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 243 της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού,
- στον βαθμό που εξακολουθεί να απαιτείται η υποβολή χωριστών εκθέσεων, αυτές που ορίζονται στο άρθρο 239, παράγραφος 1, στοιχεία γ), δ) και ε), της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού (η έκθεση σχετικά με τις προληπτικές και τις διορθωτικές ενέργειες όσον αφορά τον προϋπολογισμό της ΕΕ, η έκθεση σχετικά με την «καταπολέμηση της απάτης» και η έκθεση για τους εσωτερικούς ελέγχους) πρέπει να υποβάλλονται ταυτόχρονα (καθιστώντας έτσι δυνατή την εξακρίβωση της συνέπειας με τους ενοποιημένους ετήσιους λογαριασμούς),
- οι ενοποιημένοι λογαριασμοί πρέπει να περιλαμβάνουν μακροπρόθεσμη πρόβλεψη ταμειακών ροών (σύμφωνη με τις διεθνείς ενδεδειγμένες πρακτικές) και ενοποιημένες δηλώσεις των εσόδων και των δαπανών των οργανισμών, των κοινών επιχειρήσεων και των καταπιστευματικών ταμείων (προς αντικατάσταση των χωριστών εκθέσεων που προτείνονται στο άρθρο 244),

(¹) Ειδική έκθεση αριθ. 27/2016, απάντηση της Επιτροπής στο σημείο 21.

- η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει χωριστά, έως την 1η Μαΐου, έκθεση όπως ορίζεται στο άρθρο 318 της ΣΛΕΕ, συνοδευόμενη από επεξήγηση της εμβέλειας και των διαπιστώσεων των αξιολογήσεων στις οποίες έχουν υποβληθεί το σύνολο των δαπανών της ΕΕ και άλλες πολιτικές, συνολική εικόνα των κύριων μέτρων επιδόσεων για όλους τους σημαντικούς τομείς δαπανών και τις ΓΔ, καθώς και μια ισορροπημένη παρουσίαση των προγραμμάτων που, κατόπιν αξιολόγησης, έχουν κριθεί λειτουργικά ή επιδεχόμενα προσαρμογές ή άλλες διορθωτικές ενέργειες,
- τον Σεπτέμβριο κάθε έτους η Επιτροπή πρέπει να παρουσιάζει συνδυασμένη έκθεση που πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 242 και 243 της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού.

99. Εάν λάμβαναν χώρα αυτές οι αλλαγές, το αποτέλεσμα θα ήταν μια πλήρης δέσμη εκθέσεων, η οποία θα περιλάμβανε όλα εκείνα τα στοιχεία των ΕΕΔ που έχουν σημασία για τους ενδιαφερόμενους τρίτους. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα επιτυγχανόταν μια σημαντική απλούστευση στην υποβολή εκθέσεων.

Ρυθμίσεις ελέγχου

Διασταύρωση στοιχείων με ελέγχους

Η πρόταση της Επιτροπής

100. Το άρθρο 123 προτείνει στην Επιτροπή να βασίζεται σε προηγούμενους ελέγχους εφόσον οι έλεγχοι αυτοί:

- έχουν διενεργηθεί από ανεξάρτητους ελεγκτές,
- βασίστηκαν σε διεθνώς αποδεκτά πρότυπα,
- παρέχουν εύλογη βεβαιότητα και
- έχουν ως αντικείμενο τις οικονομικές καταστάσεις και εκθέσεις που περιγράφουν τη χρήση της συνεισφοράς της ΕΕ.

Η ανάλυσή μας

101. Το κύριο επιχείρημα που προβάλλει η Επιτροπή υπέρ της εν λόγω αλλαγής είναι η αποφυγή διενέργειας πολλαπλών ελέγχων επί των οντοτήτων που εισπράττουν εισφορές από την ΕΕ, ιδίως των διεθνών οργανισμών που ελέγχονται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές. Συμφωνούμε ότι η Επιτροπή πρέπει να απλουστεύσει τις σχέσεις της με τους διεθνείς οργανισμούς με το να επαφίεται κατά το δυνατόν στις ήδη εφαρμοζόμενες από αυτούς ρυθμίσεις ελέγχου. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούσε να αποφευχθεί η αλληπάλληλη υποβολή σε ελέγχους των ίδιων έργων και να καταστεί δυνατή η καταλληλότερη χρήση των χρηματοοικονομικών και ανθρώπινων πόρων.

102. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην ανάπτυξη σχέσεων με τους διεθνείς οργανισμούς που θα βασίζονται στις επιδόσεις και στη σύναψη συμφωνιών στις οποίες η χρηματοδοτική συνεισφορά της Επιτροπής θα συναρτάται με τις επιδόσεις μιας ολοκληρωθείσας δραστηριότητας. Υποστηρίζουμε τον στόχο της απλούστευσης των επαληθεύσεων στο μέτρο του δυνατού καθώς και την προοπτική να χρησιμοποιεί η Επιτροπή τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου ενός άλλου φορέα. Αυτό μπορεί επίσης να απαιτεί την ευθυγράμμιση των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας της Επιτροπής με τους γενικούς όρους του οικείου διεθνούς οργανισμού.

103. Θεωρούμε ότι το γράμμα του άρθρου 123 δεν είναι αρκετά σαφές. Θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως εξής: όταν πληρούνται οι τέσσερις απαιτήσεις, η διασταύρωση στοιχείων είναι υποχρεωτική («ο εν λόγω έλεγχος αποτελεί τη βάση της συνολικής βεβαιότητας») και η δυνατότητα για περαιτέρω έλεγχο του έργου αποκλείεται, ανεξαρτήτως της έκβασης του αρχικού ελέγχου.

104. Ωστόσο επισημαίνουμε ότι το άρθρο δεν διασφαλίζει την πρόσβαση στα έγγραφα εργασίας των ελεγκτών ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο καλύπτονται οι απαιτήσεις και του κατά πόσον οι ελεγκτικές εργασίες κάλυψαν επαρκώς όλες τις πτυχές που ειθίστα να ελέγχονται.

Συμπέρασμα

105. Συνιστούμε τα εξής:

- να ζητηθεί από την Επιτροπή να διευκρινίσει ότι οι πληρωμές που βασίζονται σε αποτελέσματα θα ισχύουν για όλους τους οργανισμούς που εκτελούν κονδύλια της ΕΕ σύμφωνα με τις σελίδες 15-16 της αιτιολογικής έκθεσης,
- να τροποποιηθεί το κείμενο όπως προτείνεται στο *παράρτημα I* προκειμένου να διευκρινιστεί ότι η διασταύρωση στοιχείων συνιστά δυνατότητα και όχι υποχρέωση, καθώς επίσης και να διασφαλιστεί ότι οι ελεγκτές έχουν τη δυνατότητα να εξετάζουν τα έγγραφα ελέγχου επί των οποίων βασίζονται για να αποκομίσουν βεβαιότητα.

Κανόνες και διαδικασία του ελέγχου

Η πρόταση της Επιτροπής

106. Στη νέα πρόταση που προστέθηκε στο τέλος της παραγράφου 1, του άρθρου 247, ορίζεται ότι η εξέταση της νομιμότητας και της κανονικότητας των εσόδων και των δαπανών από το Ελεγκτικό Συνέδριο «λαμβάνει υπόψη τον πολυετή χαρακτήρα των προγραμμάτων και τα συναφή συστήματα εποπτείας και ελέγχου».

Η ανάλυσή μας

107. Ο τρόπος προσέγγισης του ελέγχου και τα αποδεικτικά στοιχεία ελέγχου που χρησιμοποιούνται για την επίτευξη ενός εύλογου επιπέδου διασφάλισης είναι στοιχεία για τα οποία τον τελευταίο λόγο θα πρέπει να έχει ο ανεξάρτητος ελεγκτής. Η πρόταση της Επιτροπής άπτεται της μεθοδολογίας ελέγχου που ακολουθούμε, η οποία, σύμφωνα με τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα, εναπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Συνεδρίου. Επί του παρόντος η Επιτροπή αναφέρει στοιχεία σχετικά με τις δημοσιονομικές διορθώσεις και τις ανακτήσεις σε πέντε διαφορετικές εκθέσεις: την έκθεση σχετικά με τις προληπτικές και τις διορθωτικές ενέργειες όσον αφορά τον προϋπολογισμό της ΕΕ, τα έγγραφα «Financial Statements Discussion and Analysis» (Οικονομικές καταστάσεις — Συζήτηση και ανάλυση), τις ΕΕΔ, τις σημειώσεις των δημοσιονομικών καταστάσεων και την ετήσια έκθεση διαχείρισης και επιδόσεων, οι οποίες δημοσιεύονται σε διαφορετικές ημερομηνίες ⁽¹⁾.

Συμπέρασμα

108. Ο πιθανός αντίκτυπος της πολυετούς φύσης των προγραμμάτων και των σχετικών συστημάτων εποπτείας και ελέγχου στον έλεγχό μας είναι κάτι που πρέπει να αξιολογείται από εμάς, υπό την ιδιότητά μας ως ανεξάρτητου, εξωτερικού ελεγκτή, και δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στον δημοσιονομικό κανονισμό. Συνιστούμε να ζητηθεί από την Επιτροπή να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία που αφορούν τις ανακτήσεις και τις διορθώσεις σε ένα έγγραφο που θα μας υποβάλλεται μαζί με τους προσωρινούς λογαριασμούς (άρθρο 237).

ΆΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΑΜΕ

Ετήσιοι λογαριασμοί

Η πρόταση της Επιτροπής

109. Η Επιτροπή προτείνει την τροποποίηση του άρθρου 234, βάσει του οποίου στο μέλλον οι ετήσιοι λογαριασμοί θα περιλαμβάνουν τις δημοσιονομικές καταστάσεις, τη λογιστική του προϋπολογισμού και τους ενοποιημένους ετήσιους λογαριασμούς. Εισάγεται επίσης μνεία στην αρχή της σημαντικότητας σε σχέση με τη διαδικασία ενοποίησης.

Η ανάλυσή μας

110. Θεωρούμε ότι η νέα δομή δεν είναι σαφής.

111. Όπως έχει ήδη αναφερθεί στις ετήσιες εκθέσεις μας ⁽²⁾, μια μακροπρόθεσμη πρόβλεψη των ταμειακών ροών θα διευκόλυνε τα εμπλεκόμενα μέρη στην εκτίμηση των μελλοντικών απαιτήσεων για πληρωμές και στον καθορισμό των δημοσιονομικών προτεραιοτήτων. Επίσης θα παρείχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λαμβάνει τις αποφάσεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση των σημαντικότερων πληρωμών από τους εγκρινόμενους ετήσιους προϋπολογισμούς. Πέραν τούτου, θα μπορούσε να προβλεφθεί η κατάρτιση ειδικής ενοποιημένης δήλωσης για τους οργανισμούς, με σκοπό τόσο τη βελτίωση της διαφάνειας όσο και τον εξορθολογισμό του ελεγκτικού έργου. Παρόμοιες ειδικές δηλώσεις θα μπορούσαν να καταρτίζονται για τις κοινές επιχειρήσεις και τα καταπιστευματικά ταμεία.

Συμπέρασμα

112. Συνιστούμε τα εξής:

- να διατηρηθεί ο ισχύων ορισμός των ετήσιων λογαριασμών (άρθρο 141 του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού),
- να εισαχθεί στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού η απαίτηση της Επιτροπής να καταρτίζει και να δημοσιεύει ετησίως στα έγγραφα «Financial Statements Discussion and Analysis» μακροπρόθεσμη πρόβλεψη ταμειακών ροών ⁽³⁾, με ορίζοντα μεταξύ επταετίας και δεκαετίας, η οποία να λαμβάνει υπόψη τα δημοσιονομικά ανώτατα όρια, τις ανάγκες σε πληρωμές, τους περιορισμούς απορρόφησης και την πιθανή αποδέσμευση κονδυλίων.

Εταιρικές χορηγίες

Η πρόταση της Επιτροπής

113. Η Επιτροπή εισάγει στο κεφάλαιο για την αρχή της καθολικότητας του προϋπολογισμού το νέο άρθρο 24, το οποίο προβλέπει έναν νέο τύπο συμφωνίας που μπορεί να συναφθεί μεταξύ μιας νομικής οντότητας και των θεσμικών οργάνων βάσει της οποίας ένα νομικό πρόσωπο υποστηρίζει σε είδος μια εκδήλωση ή μια δραστηριότητα για σκοπούς προώθησης ή στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης.

⁽¹⁾ Όλα αυτά θα εξακολουθούσαν να παρουσιάζονται στην «ενοποιημένη δέσμη δημοσιονομικών εκθέσεων».

⁽²⁾ Ετήσια έκθεση για το 2015, σημείο 2.10· ετήσια έκθεση για το 2014, σημείο 2.22· ετήσια έκθεση για το 2013, σημείο 1.50· και ετήσια έκθεση για το 2012, σημείο 1.59.

⁽³⁾ Βλέπε επίσης κατευθυντήρια οδηγία για τις ενδεδειγμένες πρακτικές αριθ. 1 του IPSAS με τίτλο «Reporting on the Long-Term Sustainability of an Entity's Finances».

Η ανάλυσή μας

114. Θεωρούμε ότι το νομικό πλαίσιο που διέπει τις εταιρικές χορηγίες πρέπει να ενισχυθεί και να προσφέρει περισσότερες ασφαλιστικές δικλίδες. Οι κατευθυντήριες οδηγίες δεοντολογίας δεν επαρκούν για τον σκοπό αυτό. Πιθανές ασφαλιστικές δικλίδες θα μπορούσαν να είναι οι εξής:

- ο καθορισμός ανώτατου ορίου για τη χρήση εταιρικών χορηγιών όσον αφορά την εκτιμώμενη αξία της υποστήριξης σε είδος, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος εξάρτησης από οικονομικό φορέα,
- η ανάθεση τέτοιων συμφωνιών χορηγίας θα πρέπει να προϋποθέτει πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, καθώς και να υπόκειται σε προηγούμενο έλεγχο συμμόρφωσης στο πλαίσιο του οποίου να διασφαλίζεται η απουσία σύγκρουσης συμφερόντων, σύγκρουσης μεταξύ πολιτικών και δράσεων της Ένωσης και προσβολής της εικόνας της Ένωσης,
- η ανάρτηση καταλόγου των χορηγιών των ενδιαφερόμενων θεσμικών οργάνων και των ενδιαφερόμενων οργανισμών στους οικείους ιστοτόπους τους (με το αντικείμενο της χορηγίας, την εκτιμώμενη αξία, τους συγκεκριμένους συμβατικούς όρους κ.λπ.).

115. Πρέπει επίσης να προβλέπεται ότι η συμφωνία χορηγίας δεν θα έχει αρνητικό χρηματοοικονομικό αντίκτυπο, είτε τώρα είτε στο μέλλον, για το θεσμικό όργανο ή τους οργανισμούς που λαμβάνουν τη χορηγία. Παρ' ότι οι εισφορές σε είδος δεν πρόκειται να θεωρούνται έσοδα για δημοσιονομικούς σκοπούς, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει τα εξής ζητήματα:

- τη λογιστική αντιμετώπιση των συμφωνιών αυτών και
- τη θέσπιση διατάξεων βάσει των οποίων θα μπορούν να ελέγχονται από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Συμπέρασμα

116. Δεν θεωρούμε ότι είναι πιθανό να αποτελέσουν οι εταιρικές χορηγίες έναν οικονομικά αποδοτικό μηχανισμό και, ως εκ τούτου, δεν υποστηρίζουμε τις διατυπωθείσες προτάσεις.

Συμφωνίες επιπέδου εξυπηρέτησης

Η πρόταση της Επιτροπής

117. Με το άρθρο 57 θεσπίζεται η νομική βάση για τη σύναψη συμφωνιών επιπέδου εξυπηρέτησης μεταξύ θεσμικών οργάνων της ΕΕ ή άλλων οργανισμών, όπου ορίζεται ότι οι εν λόγω συμφωνίες προβλέπουν την επιστροφή των δαπανών που προκύπτουν ως αποτέλεσμα της εκτέλεσής τους.

Η ανάλυσή μας

118. Οι συμφωνίες επιπέδου εξυπηρέτησης σχετίζονται με την εσωτερική λειτουργία των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών της ΕΕ. Ως εκ τούτου, είναι αμφίβολο κατά πόσον θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον δημοσιονομικό κανονισμό. Θα έπρεπε ενδεχομένως να προβλεφθεί η χωριστή εξέτασή τους και η παροχή πρόσθετης καθοδήγησης με τεχνικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή τους. Επιπλέον, θεωρούμε ότι ο κύριος σκοπός τους θα έπρεπε να είναι η προώθηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης με τη δημιουργία οικονομικών κλίμακας, και όχι μόνο η δυνατότητα επιστροφής των δαπανών.

Συμπέρασμα

119. Συνιστούμε να γίνει δεκτή η πρόταση της Επιτροπής, λαμβανομένων υπόψη των παραπάνω παρατηρήσεών μας.

Κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις

Η πρόταση της Επιτροπής

120. Η πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού δεν επιτυγχάνει τους δεδηλωμένους στόχους περί διαφάνειας και απλουστευσης. Οι κύριες διατάξεις δεν έχουν ενσωματωθεί στο τίτλο VII «Δημόσιες προμήθειες και συμβάσεις παραχώρησης» αλλά βρίσκονται διάσπαρτες σε διάφορους τίτλους, εντός του πρώτου μέρους της πρότασης και στο παράρτημα Ι. Ορισμένα ζητήματα καλύπτονται σε διαφορετικά σημεία εντός του κειμένου, χωρίς διασταυρούμενες παραπομπές.

121. Ο διαχωρισμός μεταξύ της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού και του παραρτήματος Ι περιπλέκει περαιτέρω την παρουσίαση των κανόνων περί δημόσιων συμβάσεων.

Η ανάλυσή μας

122. Στην ειδική έκθεσή μας αριθ. 17/2016 επισημάναμε ότι οι κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις είναι επί του παρόντος διασπασμένοι, αφενός μεν στον ίδιο τον δημοσιονομικό κανονισμό, αφετέρου δε στους κανόνες εφαρμογής του, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται περισσότερο η κατανόηση των ήδη περίπλοκων κανόνων. Όπως επισημάναμε στη γνώμη μας αριθ. 1/2015 ⁽¹⁾, βάσει του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, μόνο τα μη ουσιώδη στοιχεία των δημοσιονομικών κανόνων μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο πράξης κατ' εξουσιοδότηση. Επομένως, θα πρέπει ορισμένοι βασικοί όροι και βασικές έννοιες που εμφανίζονται στο παράρτημα Ι (κατ' εξουσιοδότηση πράξη) να ενσωματωθούν στον δημοσιονομικό κανονισμό. Επίσης θεωρούμε ότι όλοι οι κανόνες που προκύπτουν από εναρμόνιση με τις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις είναι ουσιώδη στοιχεία των δημοσιονομικών κανόνων ⁽²⁾.

Συμπέρασμα

123. Επαναλαμβάνουμε τις συστάσεις από την ειδική έκθεσή μας αριθ. 17/2016 και συγκεκριμένα τη σύσταση 2, με την οποία ζητείται:

- ένα ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις,
- προώθηση της συμμετοχής των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων,
- να συμπεριληφθούν κανόνες τόσο για τη διερεύνηση της αγοράς πριν από τη σύναψη συμβάσεων ακινήτων όσο και για το γλωσσικό καθεστώς που θα ισχύει στις διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων.

Συγχώνευση της υπηρεσίας δημοσιονομικών παρατυπιών με την υπηρεσία για το σύστημα έγκαιρου εντοπισμού και αποκλεισμού

Η πρόταση της Επιτροπής

124. Η πρόταση στοχεύει στη συγχώνευση της υπηρεσίας που είναι ειδικευμένη στο σύστημα έγκαιρου εντοπισμού και αποκλεισμού (άρθρο 108 του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού) με την υπηρεσία που ασχολείται με τις δημοσιονομικές παρατυπίες (άρθρο 73, παράγραφος 6, του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού), δηλαδή με οποιαδήποτε παράβαση διάταξης του δημοσιονομικού κανονισμού ή διάταξης σχετικής με τη δημοσιονομική διαχείριση ή με την εξακρίβωση των πράξεων που απορρέουν από πράξη ή παράλειψη υπαλλήλου. Όπως εξηγείται στην πρόταση, αυτό γίνεται χάρin βελτίωσης της αποδοτικότητας.

Η ανάλυσή μας

125. Παρ' ότι δικαιολογείται η υιοθέτηση κοινής προσέγγισης μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ για το σύστημα αναστολής και αποκλεισμού καθώς και για την αξιολόγηση των δημοσιονομικών παρατυπιών, δεν θεωρούμε ότι συντρέχει λόγος συγχώνευσης των δύο υπηρεσιών, οι οποίες έχουν διακριτά αντικείμενα.

126. Συνιστούμε τη συγκρότηση μιας ειδικής χωριστής κοινής υπηρεσίας, όπως προβλέπεται ήδη στο άρθρο 73, παράγραφος 6, του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού. Δεδομένου ότι το ζήτημα των δημοσιονομικών παρατυπιών συνδέεται με τις πειθαρχικές εξουσίες του θεσμικού οργάνου, και είναι ως εκ τούτου άρρηκτα συνδεδεμένο με τη διοικητική αυτονομία του, θα πρέπει να ενισχυθεί ο διοργανικός χαρακτήρας της υπηρεσίας, κάτι για το οποίο χρειάζεται να γίνουν αλλαγές στη σύνθεσή της.

127. Επισημαίνουμε ότι, σε περίπτωση συγχώνευσης των δύο υπηρεσιών, η ροή εργασιών που προτείνεται στο άρθρο 90 της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού δεν συνάδει με τις διατάξεις για τις πειθαρχικές διαδικασίες όπως ορίζονται στο παράρτημα ΙΧ του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Καμία πειθαρχική διαδικασία δεν μπορεί να κινηθεί χωρίς τη σύνταξη αναφοράς της OLAF ή τη διεξαγωγή διοικητικής έρευνας. Ωστόσο, βάσει της προτεινόμενης ροής εργασιών, το θεσμικό όργανο είναι αυτό που αποφασίζει εάν θα κινηθεί διαδικασίες για πειθαρχική κύρωση βάσει της γνωμοδότησης της επιτροπής. Στο πλαίσιο του συστήματος αυτού πρέπει να ζητείται η γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου σε κάθε περίπτωση παρατυπίας, ενώ, κατά τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος ΙΧ, αναλόγως της φύσης της κύρωσης, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφασίζει κατά πόσον θα ζητήσει τη γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου.

Συμπέρασμα

128. Δεν υποστηρίζουμε την πρόταση για συγχώνευση των υπηρεσιών.

⁽¹⁾ Γνώμη αριθ. 1/2015 σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ C 52 της 13.2.2015, σ. 1).

⁽²⁾ Η διάσπαση του ζητήματος των δημόσιων συμβάσεων μεταξύ αφενός του δημοσιονομικού κανονισμού και αφετέρου του παραρτήματος Ι δεν συνάδει με τους κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων, όπως αυτές καθορίζονται στις Συνθήκες και αποσαφηνίζονται από τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Διαφοροποιημένη μεταχείριση των επενδυτών

Η πρόταση της Επιτροπής

129. Το νέο άρθρο 43α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 (άρθρο 265 της πρότασης) εισάγει την έννοια της διαφοροποιημένης μεταχείρισης των επενδυτών. Ειδικότερα, επιτρέπεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις τα ΕΔΕΤ να λαμβάνουν θέση μειωμένης εξασφάλισης έναντι ιδιώτη επενδυτή και των χρηματοοικονομικών προϊόντων της ΕΤΕπ στο πλαίσιο της εγγύησης της ΕΕ για το ΕΤΣΕ ⁽¹⁾.

Η ανάλυσή μας

130. Με τη συγκεκριμένη διάταξη εισάγεται ουσιαστικά ένα κίνητρο για ιδιωτικούς επενδυτές και την ΕΤΕπ, στον βαθμό που επιτρέπει στα ΕΔΕΤ να επωμίζονται τυχόν ζημιές προτού αυτές επηρεάσουν τους ιδιωτικούς επενδυτές και την ΕΤΕπ.

Συμπέρασμα

131. Θεωρούμε ότι η πρόταση πρέπει να περιλαμβάνει σαφή ορισμό της διαφοροποιημένης μεταχείρισης, καθώς επίσης και ότι πρέπει να διασφαλίζεται μια ισορροπημένη προσέγγιση μεταξύ της ενθάρρυνσης των επενδύσεων και του κινδύνου υπέρμετρης αποζημίωσης των επενδυτών.

Μεταβολή της περιόδου επιλεξιμότητας για χρηματοδοτικά μέσα υπό επιμερισμένη διαχείριση

132. Τον Απρίλιο του 2015 η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει την περίοδο επιλεξιμότητας των πληρωμών για τα χρηματοδοτικά μέσα υπό επιμερισμένη διαχείριση, με την έγκριση απόφασης αντί να ζητήσει από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο την τροποποίηση του σχετικού κανονισμού ⁽²⁾.

133. Οι τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 που εισήχθησαν στην τρέχουσα πρόταση δεν άπτονται του ζητήματος της μεταβολής της περιόδου επιλεξιμότητας.

Κανόνες για την ανάκτηση

Η πρόταση της Επιτροπής

134. Δυνάμει των ισχυουσών διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013, εάν η ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών δεν έχει πραγματοποιηθεί εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, τα ποσά αυτά κατανέμονται ισομερώς μεταξύ του προϋπολογισμού της Ένωσης και του οικείου κράτους μέλους (ο αποκαλούμενος «κανόνας 50/50»). Σε ό,τι αφορά την αλλαγή στο άρθρο 54, παράγραφος 2 (άρθρο 268 του COM(2016) 605), η Επιτροπή επαναλαμβάνει την πρότασή της ⁽³⁾ σύμφωνα με την οποία οι δημοσιονομικές επιπτώσεις της μη ανάκτησης βαρύνουν το οικείο κράτος μέλος.

Η ανάλυσή μας

135. Όπως αναφέρεται στη γνώμη μας αριθ. 1/2012 ⁽⁴⁾, μια τέτοια αλλαγή ενέχει τον κίνδυνο τα κράτη μέλη να διαχειριστούν τη διαδικασία αναφοράς και διαγραφής κατά τρόπο που να συμβάλλει στην αποφυγή επιβάρυνσης του εθνικού προϋπολογισμού.

Συμπέρασμα

136. Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί ο διοικητικός φόρτος, η Επιτροπή θα μπορούσε να ορίσει ένα ελάχιστο όριο ώστε να αποφεύγεται η ανάγκη παρακολούθησης πλήθους χρεών μικρότερης αξίας.

«Ενεργός γεωργός»

Η πρόταση της Επιτροπής

137. Με τις αλλαγές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 (άρθρο 269 του COM(2016) 605) επιτρέπεται στα κράτη μέλη:

- να περιορίσουν τα κριτήρια που θα πρέπει να πληρούν οι αιτούντες προκειμένου να αποδείξουν ότι είναι «ενεργοί γεωργοί» ή
- να μην εφαρμόζουν πλέον τις διατάξεις οι οποίες απαιτούν από τους δικαιούχους να είναι «ενεργοί γεωργοί» από το 2018 και έπειτα.

⁽¹⁾ COM(2016) 605, αιτιολογική σκέψη 188.

⁽²⁾ Ετήσια έκθεση για το 2014, σημείο 6.52· ετήσια έκθεση για το 2015, σημείο 6.45.

⁽³⁾ Παρόμοια πρόταση είχε διατυπωθεί στο COM(2011) 628, για να προκύψει στην πορεία ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013. Η πρόταση δεν έγινε δεκτή από τον νομοθέτη.

⁽⁴⁾ Γνώμη αριθ. 1/2012 σχετικά με ορισμένες προτάσεις κανονισμών που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική για την περίοδο 2014-2020, σημεία 43 και 44.

Η ανάλυσή μας

138. Στη γνώμη μας αριθ. 1/2012 παρατηρήσαμε ότι τα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή για τον καθορισμό του «ενεργού γεωργού» ενέχουν ενδεχομένως τον κίνδυνο επιβάρυνσης των διαχειριστικών αρχών και των γεωργών με υπερβολικό διοικητικό φόρτο. Με τη μείωση των κριτηρίων για την απόδειξη της ιδιότητας του «ενεργού γεωργού» φαίνεται ότι εισακούστηκαν, έστω και μερικώς, οι ανησυχίες μας. Ωστόσο, η πρόταση βάσει της οποίας επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις που υποχρεώνουν τους δικαιούχους να είναι «ενεργοί γεωργοί» δεν συνάδει με τη σύσταση που είχαμε διατυπώσει στην ειδική έκθεση αριθ. 5/2011 ⁽¹⁾.

Συμπέρασμα

139. Θεωρούμε εύλογη την πρόταση περί απλουστευμένης εφαρμογής των κριτηρίων βάσει των οποίων αποδίδεται ο χαρακτηρισμός του «ενεργού γεωργού», δεν υποστηρίζουμε ωστόσο την πλήρη διακοπή της εφαρμογής των διατάξεων που απαιτούν από τους δικαιούχους να είναι «ενεργοί γεωργοί».

Ενίσχυση για τους νέους γεωργούς

Η πρόταση της Επιτροπής

140. Η Επιτροπή προτείνει την απαλοιφή του ορίου των 90 εκταρίων ή των δικαιωμάτων ενίσχυσης για τις ενισχύσεις νέων γεωργών από το άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 (άρθρο 269 του COM(2016) 605). Τα συγκεκριμένα ανώτατα όρια όσον αφορά τα εκτάρια και τα δικαιώματα ενίσχυσης πρέπει να ορίζονται και να εφαρμόζονται μόνον από τα κράτη μέλη των οποίων τα διαθέσιμα κεφάλαια δεν αρκούν για την κάλυψη όλων των αιτήσεων ενίσχυσης.

Η ανάλυσή μας

141. Σκοπός των ενισχύσεων αυτών είναι να διευκολυνθεί η αρχική εγκατάσταση των νέων γεωργών και η διαρθρωτική προσαρμογή των αγροτικών εκμεταλλεύσεων μετά την αρχική εγκατάσταση. Θεωρούμε ότι, γενικά, μια αγροτική εκμετάλλευση με έκταση άνω των 90 εκταρίων δεν βρίσκεται πλέον στη φάση της αρχικής εγκατάστασης ή της διαρθρωτικής προσαρμογής. Οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις αυτού του είδους πρέπει να είναι επαρκώς οικονομικά βιώσιμες ώστε να επωμίζονται το κόστος τυχόν εναπομείνουσας διαρθρωτικής προσαρμογής.

Συμπέρασμα

142. Συνιστούμε τη διατήρηση ενός μέγιστου ορίου εκταρίων ή δικαιωμάτων ενίσχυσης.

Ορισμοί

Η πρόταση της Επιτροπής

143. Στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού η Επιτροπή προτείνει ορισμένους νέους ορισμούς αλλά και αλλαγές σε κάποιους υφιστάμενους.

Η ανάλυσή μας

144. Μερικοί από αυτούς τους ορισμούς είναι ελλιπείς ή δεν συνάδουν με άλλα έγγραφα της Επιτροπής ή με γενικώς αποδεκτές βέλτιστες πρακτικές.

145. Παραδείγματος χάριν, ο ορισμός της «εγγύησης από τον προϋπολογισμό» (στο άρθρο 2, σημείο 9)) δεν φαίνεται να αντανακλά το γεγονός ότι ενδεχόμενη χρηματοοικονομική υποχρέωση πρόκειται να ισχύει έως ότου λήξει και η τελευταία σύμβαση που υπεγράφη με τον τελικό αποδέκτη της ενωσιακής εγγύησης.

146. Όπως έχει ήδη αναφερθεί στην ειδική έκθεση αριθ. 19/2016 ⁽²⁾, ο ορισμός του «αποτελέσματος μόχλευσης» δεν είναι σαφής και δεν συνάδει με τις διεθνώς αποδεκτές κατευθυντήριες οδηγίες. Στο άρθρο 2, σημείο 33), της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού δεν προσφέρεται μια τέτοια διευκρίνιση. Επιπλέον, εισάγεται νέος ορισμός του «πολλαπλασιαστικού αποτελέσματος», ο οποίος προσεγγίζει πολύ τον αντίστοιχο της μόχλευσης. (Στο άρθρο 202, παράγραφος 1, στοιχείο δ), οι δύο όροι χρησιμοποιούνται αδιακρίτως, δυσχεραίνοντας ακόμα περισσότερο την αποσαφήνιση της έννοιας.)

⁽¹⁾ Ειδική έκθεση αριθ. 5/2011 με τίτλο «Καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης (ΚΕΕ): ζητήματα προς αντιμετώπιση για τη βελτίωση της ορθής δημοσιονομικής διαχείρισής του».

⁽²⁾ Στην ειδική έκθεση αριθ. 19/2016 με τίτλο «Εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ διά χρηματοοικονομικών μέσων: διδάγματα από την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013», συνιστούμε τα εξής: «Η Επιτροπή οφείλει να περιλάβει στον δημοσιονομικό κανονισμό (και σε επακόλουθους τομεακούς κανονισμούς) ορισμό της μόχλευσης των χρηματοοικονομικών μέσων που να ισχύει για όλους τους τομείς του προϋπολογισμού της ΕΕ και να κάνει σαφή διάκριση μεταξύ της μόχλευσης των ιδιωτικών και των εθνικών δημόσιων συνεισφορών στο πλαίσιο ενός ΕΠ ή/και των πρόσθετων ιδιωτικών ή δημόσιων κεφαλαιακών συνεισφορών και να λαμβάνει υπόψη το είδος του εκάστοτε μέσου. Ο ορισμός αυτός πρέπει να αναφέρει σαφώς με ποιο τρόπο καθορίζονται τα ποσά που κινητοποιούνται από τη συνεισφορά της ΕΕ και από την εθνική δημόσια συνεισφορά, πιθανώς βάσει των σχετικών κατευθυντήριων οδηγιών του ΟΟΣΑ».

147. Τόσο ο δημοσιονομικός κανονισμός όσο και οι τομεακοί κανονισμοί προτείνουν μια σειρά μέτρων που στοχεύουν στη μεγαλύτερη επικέντρωση σε αποτελέσματα και εκροές. Ωστόσο, αυτό που προκύπτει από πρόσφατα αποτελέσματα ελέγχου ⁽¹⁾ είναι ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές ως προς τη χρήση των όρων αυτών μεταξύ των δραστηριοτήτων της Επιτροπής.

Συμπέρασμα

148. Συνιστούμε τα εξής:

- εναρμόνιση των ορισμών που προτείνονται στην πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού με την υφιστάμενη βέλτιστη πρακτική,
- συμπερίληψη στον δημοσιονομικό κανονισμό των ορισμών για τις «εκροές» και τα «αποτελέσματα». Οι τομεακοί κανονισμοί πρέπει επίσης να ακολουθούν αυτούς τους ορισμούς.

Η παρούσα γνώμη εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο, κατά τη συνεδρίασή του στις 26 Ιανουαρίου 2017.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Klaus-Heiner LEHNE

Πρόεδρος

⁽¹⁾ Ετήσια έκθεση για το 2015, σημεία 3.54 έως 3.59· ετήσια έκθεση για το 2014, σημεία 3.52 έως 3.92.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κείμενο της πρότασης	Πρόταση του Συνεδρίου
<p>Άρθρο 69 — Οργανισμοί που συστήνονται δυνάμει της ΣΛΕΕ και της Συνθήκης Ευρατόμ</p> <p>6. Ένας ανεξάρτητος εξωτερικός ελεγκτής επαληθεύει ότι οι ετήσιοι λογαριασμοί καθενός των οργανισμών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου απεικονίζουν πιστά τα έσοδα, τις δαπάνες και τη χρηματοοικονομική θέση τους, πριν από την ενσωμάτωση των λογαριασμών αυτών στους ενοποιημένους οριστικούς λογαριασμούς της Επιτροπής. Με την επιφύλαξη διαφορετικής διάταξης στη βασική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το Ελεγκτικό Συνέδριο καταρτίζει ειδική ετήσια έκθεση για κάθε οργανισμό, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 287 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο της κατάρτισης της έκθεσής του, το Ελεγκτικό Συνέδριο εξετάζει τις ελεγκτικές εργασίες του ανεξάρτητου εξωτερικού ελεγκτή και τα μέτρα που ελήφθησαν βάσει των πορισμάτων του.</p>	<p>Άρθρο 69 — Οργανισμοί που συστήνονται δυνάμει της ΣΛΕΕ και της Συνθήκης Ευρατόμ</p> <p>6. Ένας ανεξάρτητος εξωτερικός ελεγκτής επαληθεύει ότι οι ετήσιοι λογαριασμοί καθενός των οργανισμών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου απεικονίζουν πιστά τα έσοδα, τις δαπάνες και τη χρηματοοικονομική θέση τους, πριν από την ενσωμάτωση των λογαριασμών αυτών στους ενοποιημένους οριστικούς λογαριασμούς της Επιτροπής. <u>Ο ανεξάρτητος εξωτερικός ελεγκτής επαληθεύει επίσης τη νομιμότητα και την κανονικότητα των εσόδων και των δαπανών.</u> Με την επιφύλαξη διαφορετικής διάταξης στη βασική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το Ελεγκτικό Συνέδριο καταρτίζει ειδική ετήσια έκθεση για κάθε οργανισμό <u>ετήσιες έκθεση για τα αποτελέσματα του ελέγχου αναφορικά με τους οργανισμούς που εμπίπτουν στο παρόν άρθρο,</u> σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 287 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο της κατάρτισης της έκθεσής του συγκεκριμένης διαδικασίας υποβολής εκθέσεων, <u>το Ελεγκτικό Συνέδριο εξετάζει τις ελεγκτικές εργασίες του ανεξάρτητου εξωτερικού ελεγκτή και τα μέτρα που ελήφθησαν βάσει των πορισμάτων του.</u></p>
<p>Άρθρο 70 — Οργανισμοί που αφορούν συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα</p> <p>Οι οργανισμοί που διαθέτουν νομική προσωπικότητα, οι οποίοι έχουν ιδρυθεί με βασική πράξη και στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα θεσπίζουν τους δημοσιονομικούς τους κανόνες.</p> <p>Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν σειρά αρχών αναγκαίων για την εξασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πόρων της Ένωσης.</p> <p>Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 261 για τη συμπλήρωση του δημοσιονομικού κανονισμού με πρότυπο δημοσιονομικό κανονισμό ο οποίος θα καθορίζει τις αναγκαίες αρχές για την εξασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των κονδυλίων της Ένωσης και θα βασίζεται στο άρθρο 149.</p> <p>Οι δημοσιονομικοί κανόνες αυτών των οργανισμών μπορούν να αποκλίνουν από τον πρότυπο δημοσιονομικό κανονισμό μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές ανάγκες τους και με προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής.</p> <p>Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 69 εφαρμόζονται στους οργανισμούς που αφορούν συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.</p>	<p>Άρθρο 70 — Οργανισμοί που αφορούν συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα</p> <p>Οι οργανισμοί που διαθέτουν νομική προσωπικότητα, οι οποίοι έχουν ιδρυθεί με βασική πράξη και στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα θεσπίζουν τους δημοσιονομικούς τους κανόνες.</p> <p>Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν σειρά αρχών αναγκαίων για την εξασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πόρων της Ένωσης.</p> <p>Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 261 για τη συμπλήρωση του δημοσιονομικού κανονισμού με πρότυπο δημοσιονομικό κανονισμό ο οποίος θα καθορίζει τις αναγκαίες αρχές για την εξασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των κονδυλίων της Ένωσης και θα βασίζεται στο άρθρο 149.</p> <p>Οι δημοσιονομικοί κανόνες αυτών των οργανισμών μπορούν να αποκλίνουν από τον πρότυπο δημοσιονομικό κανονισμό μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές ανάγκες τους και με προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής.</p> <p>Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 <u>έως 6</u> του άρθρου 69 εφαρμόζονται στους οργανισμούς που αφορούν συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.</p>
<p>Άρθρο 123 — Διασταύρωση στοιχείων με ελέγχους</p> <p>Όταν ένας έλεγχος ο οποίος βασίζεται σε διεθνώς αποδεκτά πρότυπα που παρέχουν εύλογη βεβαιότητα διενεργείται από ανεξάρτητο ελεγκτή επί των οικονομικών καταστάσεων και εκθέσεων που περιγράφουν τη χρήση της συνεισφοράς της Ένωσης, ο εν λόγω έλεγχος αποτελεί τη βάση της συνολικής βεβαιότητας, όπως προσδιορίζεται περαιτέρω, κατά περίπτωση, στους ειδικούς τομειακούς κανόνες.</p>	<p>Άρθρο 123 — Διασταύρωση στοιχείων με ελέγχους</p> <p>Όταν ένας έλεγχος ο οποίος βασίζεται σε διεθνώς αποδεκτά πρότυπα που παρέχουν εύλογη βεβαιότητα διενεργείται από ανεξάρτητο ελεγκτή επί των οικονομικών καταστάσεων και εκθέσεων που περιγράφουν τη χρήση της συνεισφοράς της Ένωσης, ο εν λόγω έλεγχος αποτελεί τη βάση της συνολικής βεβαιότητας <u>είναι δυνατό να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου των δαπανών της Ένωσης,</u> όπως προσδιορίζεται περαιτέρω, κατά περίπτωση, στους ειδικούς τομειακούς κανόνες. <u>Για τον σκοπό αυτό, η έκθεση του ανεξάρτητου ελεγκτή και τα σχετικά έγγραφα ελέγχου τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατόπιν σχετικού αιτήματός τους.</u></p>

Κείμενο της πρότασης	Πρόταση του Συνεδρίου
<p>Άρθρο 126 — Χρηματοδοτικές συμφωνίες-πλαίσιο εταιρικής σχέσης</p> <p>3. Με στόχο τη βελτιστοποίηση της σχέσης κόστους-ωφέλειας των ελέγχων και τη διευκόλυνση του συντονισμού, του ελέγχου και της επαλήθευσης, είναι δυνατή η σύναψη συμφωνιών με πρόσωπα και οντότητες που συμμετέχουν στην εκτέλεση κονδυλίων της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 61 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή με δικαιούχους επιδοτήσεων. Στην περίπτωση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων εφαρμόζεται η τριμερής συμφωνία που έχει συναφθεί με την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο.</p>	<p>Άρθρο 126 — Χρηματοδοτικές συμφωνίες-πλαίσιο εταιρικής σχέσης</p> <p>3. Με στόχο τη βελτιστοποίηση της σχέσης κόστους-ωφέλειας των ελέγχων και τη διευκόλυνση του συντονισμού, του ελέγχου και της επαλήθευσης, είναι δυνατή η σύναψη συμφωνιών με πρόσωπα και οντότητες που συμμετέχουν στην εκτέλεση κονδυλίων της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 61 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή με δικαιούχους επιδοτήσεων. Στην περίπτωση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων εφαρμόζεται η τριμερής συμφωνία που έχει συναφθεί με την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. <u>Τέτοιου είδους συμφωνίες δεν περιορίζουν την πρόσβαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις αναγκαίες για τον έλεγχο των κονδυλίων της Ένωσης πληροφορίες.</u></p>
<p>Άρθρο 211 — Κανόνες για τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό</p> <p>2. Οι συνεισφορές κρατών μελών σε εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό δυνάμει του άρθρου 201 παράγραφος 2 είναι δυνατό να παρέχονται υπό μορφή εγγυήσεων ή χρηματικών ποσών.</p> <p>Ένα ποσό καθ' υπέρβαση του ποσού που ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) χορηγείται εξ ονόματος της Ένωσης. Οι πληρωμές σε περίπτωση κατάρπτωσης της εγγύησης καταβάλλονται, αν χρειαστεί, από τα συνεισφέροντα κράτη μέλη ή τρίτους με βάση την αρχή <i>pari passu</i>. Η Επιτροπή υπογράφει συμφωνία με τους συνεισφέροντες στην οποία περιλαμβάνονται, συγκεκριμένα, διατάξεις σχετικά με τους όρους πληρωμής.</p>	<p>Άρθρο 211 — Κανόνες για τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό</p> <p>2. Οι συνεισφορές κρατών μελών σε εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό δυνάμει του άρθρου 201 παράγραφος 2 είναι δυνατό να παρέχονται υπό μορφή εγγυήσεων ή χρηματικών ποσών.</p> <p>Ένα ποσό καθ' υπέρβαση του ποσού που ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) χορηγείται εξ ονόματος της Ένωσης. Οι πληρωμές σε περίπτωση κατάρπτωσης της εγγύησης καταβάλλονται, αν χρειαστεί <u>κατ' αρχήν</u>, από τα συνεισφέροντα κράτη μέλη ή τρίτους με βάση την αρχή <i>pari passu</i>. Η Επιτροπή υπογράφει συμφωνία με τους συνεισφέροντες στην οποία περιλαμβάνονται, συγκεκριμένα, διατάξεις σχετικά με τους όρους πληρωμής.</p>
<p>Άρθρο 247 — Κανόνες και διαδικασία στον τομέα του λογιστικού ελέγχου</p> <p>1. Η εξέταση της νομιμότητας και της κανονικότητας των εσόδων και των δαπανών από το Ελεγκτικό Συνέδριο πραγματοποιείται σε σχέση με τις διατάξεις των Συνθηκών, του προϋπολογισμού, του παρόντος κανονισμού, των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, καθώς και κάθε πράξης που εκδίδεται κατ' εφαρμογή των Συνθηκών. Η εν λόγω εξέταση λαμβάνει υπόψη τον πολυετή χαρακτήρα των προγραμμάτων και τα συναφή συστήματα εποπτείας και ελέγχου.</p>	<p>Άρθρο 247 — Κανόνες και διαδικασία στον τομέα του λογιστικού ελέγχου</p> <p>1. Η εξέταση της νομιμότητας και της κανονικότητας των εσόδων και των δαπανών από το Ελεγκτικό Συνέδριο πραγματοποιείται σε σχέση με τις διατάξεις των Συνθηκών, του προϋπολογισμού, του παρόντος κανονισμού, των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, καθώς και κάθε πράξης που εκδίδεται κατ' εφαρμογή των Συνθηκών. Η εν λόγω εξέταση λαμβάνει υπόψη τον πολυετή χαρακτήρα των προγραμμάτων και τα συναφή συστήματα εποπτείας και ελέγχου.</p>
<p>Άρθρο 249 — Δικαίωμα πρόσβασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου</p> <p>1. Η Επιτροπή, τα λοιπά όργανα, οι οργανισμοί που διαχειρίζονται έσοδα ή δαπάνες εξ ονόματος της Ένωσης καθώς και οι αποδέκτες παρέχουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο κάθε διευκόλυνση και κάθε πληροφορία την οποία αυτό θεωρεί αναγκαία για την εκτέλεση της αποστολής του. Θέτουν στη διάθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου όλα τα δικαιολογητικά που αφορούν τη σύναψη και την εκτέλεση συμβάσεων χρηματοδοτούμενων από τον προϋπολογισμό και όλους τους λογαριασμούς ταμείου και υλικών, όλα τα λογιστικά ή δικαιολογητικά έγγραφα καθώς και τα συναφή διοικητικά έγγραφα, όλα τα έγγραφα σχετικά με τα έσοδα και τις δαπάνες, όλα τα βιβλία απογραφών, όλα τα οργανογράμματα των υπηρεσιών τα οποία το Ελεγκτικό Συνέδριο θεωρεί αναγκαία για την επαλήθευση της έκθεσης σχετικά με το αποτέλεσμα της δημοσιονομικής και χρηματοοικονομικής εκτέλεσης βάσει εγγράφων ή επιτόπιου ελέγχου και, για τους ίδιους σκοπούς, όλα τα έγγραφα και δεδομένα τα οποία καταρτίζονται ή φυλάσσονται ηλεκτρονικά.</p>	<p>Άρθρο 249 — Δικαίωμα πρόσβασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου</p> <p>1. Η Επιτροπή, τα λοιπά όργανα, οι οργανισμοί που διαχειρίζονται έσοδα ή δαπάνες εξ ονόματος της Ένωσης καθώς και οι αποδέκτες παρέχουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο κάθε διευκόλυνση και κάθε πληροφορία την οποία αυτό θεωρεί αναγκαία για την εκτέλεση της αποστολής του. Θέτουν στη διάθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, <u>κατόπιν αιτήματός του</u>, όλα τα δικαιολογητικά που αφορούν τη σύναψη και την εκτέλεση συμβάσεων χρηματοδοτούμενων από τον προϋπολογισμό και όλους τους λογαριασμούς ταμείου και υλικών, όλα τα λογιστικά ή δικαιολογητικά έγγραφα καθώς και τα συναφή διοικητικά έγγραφα, όλα τα έγγραφα σχετικά με τα έσοδα και τις δαπάνες, όλα τα βιβλία απογραφών, όλα τα οργανογράμματα των υπηρεσιών τα οποία το Ελεγκτικό Συνέδριο θεωρεί αναγκαία για την επαλήθευση της έκθεσης σχετικά με το αποτέλεσμα της δημοσιονομικής και χρηματοοικονομικής εκτέλεσης βάσει εγγράφων ή επιτόπιου ελέγχου και, για τους ίδιους σκοπούς, όλα τα έγγραφα και δεδομένα τα οποία καταρτίζονται ή φυλάσσονται ηλεκτρονικά. <u>Το δικαίωμα πρόσβασης του Συνεδρίου περιλαμβάνει την πρόσβαση στο σύστημα ΤΠ που χρησιμοποιείται για τη διαχείριση των εσόδων ή των δαπανών που υπόκεινται στον έλεγχό του.</u></p>

Κείμενο της πρότασης	Πρόταση του Συμβουλίου
<p>Τα όργανα εσωτερικού ελέγχου και οι λοιπές υπηρεσίες των σχετικών εθνικών διοικήσεων παρέχουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο όλες τις διευκολύνσεις τις οποίες αυτό θεωρεί αναγκαίες για την εκπλήρωση της αποστολής του.</p> <p>2. Οι υπάλληλοι οι υποκείμενοι στις επαληθεύσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου υποχρεούνται:</p> <p>α) να δείχνουν τις ταμειακές εγγραφές τους, να επιδεικνύουν τα μετρητά, τις αξίες και τα υλικά πάσης φύσεως και επίσης τα δικαιολογητικά της διαχείρισής τους όσον αφορά τα κονδύλια που τους έχουν ανατεθεί, καθώς και κάθε βιβλίο ή μητρώο και όλα τα συναφή έγγραφα·</p> <p>β) να επιδεικνύουν την αλληλογραφία ή κάθε άλλο έγγραφο που απαιτείται για την πλήρη εκτέλεση του ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 247.</p> <p>Η γνωστοποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται ανωτέρω στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου δεν μπορεί να ζητηθεί παρά μόνον από το Ελεγκτικό Συνέδριο.</p> <p>3. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την εξουσία να ελέγχει τα έγγραφα τα σχετικά με τα έσοδα και τις δαπάνες της Ένωσης τα οποία φυλάσσονται από τις υπηρεσίες των οργάνων και ιδίως τις υπηρεσίες τις υπεύθυνες για τις αποφάσεις που αφορούν τα εν λόγω έσοδα και δαπάνες, από τους οργανισμούς που διαχειρίζονται έσοδα ή δαπάνες εξ ονόματος της Ένωσης και από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που λαμβάνουν πληρωμές προερχόμενες από τον προϋπολογισμό.</p> <p>4. Η επαλήθευση της νομιμότητας και της κανονικότητας των εσόδων και των δαπανών και ο έλεγχος της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης επεκτείνονται και στη χρησιμοποίηση, από οργανισμούς που είναι ξένοι προς τα όργανα, πόρων της Ένωσης εισπραχθέντων υπό μορφή συνεισφορών.</p> <p>5. Κάθε χρηματοδότηση από την Ένωση σε αποδέκτες ξένους προς τα όργανα τελεί υπό τον όρο της έγγραφης αποδοχής, από τους αποδέκτες ή, σε περίπτωση μη αποδοχής εκ μέρους τους, από τους αντισυμβαλλομένους και τους υπεργολάβους, του λογιστικού ελέγχου που διενεργεί το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τη χρήση της χρηματοδότησης που χορηγήθηκε.</p> <p>6. Η Επιτροπή παρέχει στο Ελεγκτικό Συνέδριο, κατ' αίτησή του, όλες τις πληροφορίες για τις δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις.</p> <p>7. Η χρησιμοποίηση ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της πρόσβασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα δικαιολογητικά έγγραφα.</p>	<p>Τα όργανα εσωτερικού ελέγχου και οι λοιπές υπηρεσίες των σχετικών εθνικών διοικήσεων παρέχουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο όλες τις διευκολύνσεις τις οποίες αυτό θεωρεί αναγκαίες για την εκπλήρωση της αποστολής του.</p> <p>2. Οι υπάλληλοι οι υποκείμενοι στις επαληθεύσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου υποχρεούνται:</p> <p>α) να δείχνουν τις ταμειακές εγγραφές τους, να επιδεικνύουν τα μετρητά, τις αξίες και τα υλικά πάσης φύσεως και επίσης τα δικαιολογητικά της διαχείρισής τους όσον αφορά τα κονδύλια που τους έχουν ανατεθεί, καθώς και κάθε βιβλίο ή μητρώο και όλα τα συναφή έγγραφα·</p> <p>β) να επιδεικνύουν την αλληλογραφία ή κάθε άλλο έγγραφο που απαιτείται για την πλήρη εκτέλεση του ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 247.</p> <p>Η γνωστοποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται ανωτέρω στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου δεν μπορεί να ζητηθεί παρά μόνον από το Ελεγκτικό Συνέδριο.</p> <p>3. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την εξουσία να ελέγχει τα έγγραφα τα σχετικά με τα έσοδα και τις δαπάνες της Ένωσης τα οποία φυλάσσονται από τις υπηρεσίες των οργάνων και ιδίως τις υπηρεσίες τις υπεύθυνες για τις αποφάσεις που αφορούν τα εν λόγω έσοδα και δαπάνες, από τους οργανισμούς που διαχειρίζονται έσοδα ή δαπάνες εξ ονόματος της Ένωσης και από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που λαμβάνουν πληρωμές προερχόμενες από τον προϋπολογισμό.</p> <p>4. Η επαλήθευση της νομιμότητας και της κανονικότητας των εσόδων και των δαπανών και ο έλεγχος της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης επεκτείνονται και στη χρησιμοποίηση, από οργανισμούς που είναι ξένοι προς τα όργανα, πόρων της Ένωσης εισπραχθέντων υπό μορφή συνεισφορών.</p> <p>5. Κάθε χρηματοδότηση από την Ένωση σε αποδέκτες ξένους προς τα όργανα τελεί υπό τον όρο της έγγραφης αποδοχής, από τους αποδέκτες ή, σε περίπτωση μη αποδοχής εκ μέρους τους, από τους αντισυμβαλλομένους και τους υπεργολάβους, του λογιστικού ελέγχου που διενεργεί το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τη χρήση της χρηματοδότησης που χορηγήθηκε.</p> <p>6. Η Επιτροπή παρέχει στο Ελεγκτικό Συνέδριο, κατ' αίτησή του, όλες τις πληροφορίες για τις δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις.</p> <p>7. Η χρησιμοποίηση ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της πρόσβασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα δικαιολογητικά έγγραφα. <u>Όπου αυτό είναι τεχνικά εφικτό, παρέχεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο η δυνατότητα ηλεκτρονικής πρόσβασης, από την έδρα του, σε δεδομένα και έγγραφα που είναι απαραίτητα για τον έλεγχο.</u></p>
<p>Άρθρο 250 — Ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου</p> <p>1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωστοποιεί στην Επιτροπή και στα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα, έως τις 15 Ιουνίου, τις παρατηρήσεις που θεωρεί σκόπιμο να συμπεριληφθούν στην ετήσια έκθεση. Οι παρατηρήσεις αυτές παραμένουν εμπιστευτικές και υπόκεινται στη διαδικασία εκατέρωθεν ακρόασης. Όλα τα όργανα απευθύνουν τις απαντήσεις τους στο Ελεγκτικό Συνέδριο έως τις 15 Οκτωβρίου. Τα όργανα πλην της Επιτροπής απευθύνουν ταυτόχρονα σε αυτήν τις απαντήσεις τους.</p>	<p>Άρθρο 250 — Ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου</p> <p>1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωστοποιεί στην Επιτροπή και στα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα, έως τις 15 30 Ιουνίου, τις παρατηρήσεις που θεωρεί σκόπιμο να συμπεριληφθούν στην ετήσια έκθεση, <u>ώστε να παράσχει στο οικείο θεσμικό όργανο τη δυνατότητα να διατυπώσει τα σχόλια του επ' αυτών.</u> Οι παρατηρήσεις αυτές παραμένουν εμπιστευτικές και υπόκεινται στη διαδικασία εκατέρωθεν ακρόασης. Όλα τα όργανα απευθύνουν τις απαντήσεις τους στο Ελεγκτικό Συνέδριο έως τις 15 Οκτωβρίου Ιουλίου. Τα όργανα πλην της Επιτροπής απευθύνουν ταυτόχρονα σε αυτήν τις απαντήσεις τους.</p>

Κείμενο της πρότασης	Πρόταση του Συνεδρίου
<p>2. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει εκτίμηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.</p> <p>3. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει χωριστό τμήμα για κάθε θεσμικό όργανο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να προσθέσει κάθε συνοπτική παρουσίαση ή παρατήρηση γενικού χαρακτήρα που κρίνει ενδεδειγμένη.</p> <p>Το Ελεγκτικό Συνέδριο λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι απαντήσεις των οργάνων στις παρατηρήσεις του να δημοσιεύονται δίπλα σε κάθε παρατήρηση που αφορούν ή μετά από αυτήν.</p> <p>4. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διαβιβάζει στις αρμόδιες για την απαλλαγή αρχές και στα άλλα θεσμικά όργανα, έως τις 15 Νοεμβρίου, την ετήσια έκθεσή του, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις των θεσμικών οργάνων, και εξασφαλίζει τη δημοσίευσή της στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>.</p>	<p>2. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει εκτίμηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.</p> <p>3. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει χωριστό τμήμα για κάθε θεσμικό όργανο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να προσθέσει κάθε συνοπτική παρουσίαση ή παρατήρηση γενικού χαρακτήρα που κρίνει ενδεδειγμένη.</p> <p>Το Ελεγκτικό Συνέδριο λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι απαντήσεις των οργάνων στις παρατηρήσεις του να δημοσιεύονται δίπλα σε κάθε παρατήρηση που αφορούν ή μετά από αυτήν μαζί με την ετήσια έκθεση.</p> <p>4. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διαβιβάζει στις αρμόδιες για την απαλλαγή αρχές και στα άλλα θεσμικά όργανα, έως τις 15 Νοεμβρίου, την ετήσια έκθεσή του, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις των θεσμικών οργάνων, και εξασφαλίζει τη δημοσίευσή της στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>.</p>
<p><i>Άρθρο 251 — Ειδικές εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου</i></p> <p>1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διαβιβάζει στο οικείο όργανο ή οργανισμό κάθε παρατήρηση που κατά τη γνώμη του πρέπει να παρουσιάζεται σε ειδική έκθεση. Οι παρατηρήσεις αυτές παραμένουν εμπιστευτικές και υπόκεινται στη διαδικασία εκατέρωθεν ακρόασης.</p> <p>Το οικείο όργανο ή οργανισμός διαθέτει κατά κανόνα προθεσμία έξι εβδομάδων από τη διαβίβαση των παρατηρήσεων για να κοινοποιήσει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τις ενδεχόμενες απαντήσεις του σχετικά με τις εν λόγω παρατηρήσεις. Η προθεσμία αυτή αναστέλλεται, σε δέοντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, ιδίως όταν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκατέρωθεν ακρόασης, είναι απαραίτητη η ενημέρωση του οργάνου ή του οργανισμού από τα κράτη μέλη προκειμένου να δώσει οριστική απάντηση.</p> <p>Οι απαντήσεις του οικείου οργάνου ή οργανισμού αναφέρονται άμεσα και αποκλειστικά στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.</p> <p>Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξασφαλίζει ότι οι ειδικές εκθέσεις καταρτίζονται και εγκρίνονται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν υπερβαίνει, κατά κανόνα, τους 13 μήνες.</p> <p>Οι ειδικές εκθέσεις, συνοδευόμενες από τις απαντήσεις των οικείων οργάνων ή οργανισμών, διαβιβάζονται αμελλητί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθένα από τα οποία αποφασίζει, ενδεχομένως σε συνεργασία με την Επιτροπή, σχετικά με τη συνέχεια που θα τους δοθεί.</p> <p>Το Ελεγκτικό Συνέδριο λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε οι απαντήσεις των οικείων θεσμικών οργάνων ή οργανισμών στις παρατηρήσεις του να δημοσιεύονται δίπλα στην παρατήρηση την οποία αφορούν ή μετά από αυτήν και δημοσιεύει το χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση της ειδικής έκθεσης.</p>	<p><i>Άρθρο 251 — Ειδικές εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου</i></p> <p>1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διαβιβάζει στο οικείο όργανο ή οργανισμό κάθε παρατήρηση που κατά τη γνώμη του πρέπει να παρουσιάζεται σε ειδική έκθεση, ώστε να του παράσχει τη δυνατότητα υποβολής σχολίων. Οι παρατηρήσεις αυτές παραμένουν εμπιστευτικές και υπόκεινται στη διαδικασία εκατέρωθεν ακρόασης.</p> <p>Το οικείο όργανο ή οργανισμός διαθέτει κατά κανόνα προθεσμία έξι εβδομάδων από τη διαβίβαση των παρατηρήσεων για να κοινοποιήσει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τις ενδεχόμενες απαντήσεις του σχετικά με τις εν λόγω παρατηρήσεις. Η προθεσμία αυτή αναστέλλεται, σε δέοντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, ιδίως όταν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκατέρωθεν ακρόασης, είναι απαραίτητη η ενημέρωση του οργάνου ή του οργανισμού από τα κράτη μέλη προκειμένου να δώσει οριστική απάντηση.</p> <p>Οι απαντήσεις του οικείου οργάνου ή οργανισμού αναφέρονται άμεσα και αποκλειστικά στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.</p> <p>Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξασφαλίζει ότι οι ειδικές εκθέσεις καταρτίζονται και εγκρίνονται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν υπερβαίνει, κατά κανόνα, τους 13 μήνες.</p> <p>Οι ειδικές εκθέσεις, συνοδευόμενες από τις απαντήσεις των οικείων οργάνων ή οργανισμών, διαβιβάζονται αμελλητί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθένα από τα οποία αποφασίζει, ενδεχομένως σε συνεργασία με την Επιτροπή, σχετικά με τη συνέχεια που θα τους δοθεί.</p> <p>Το Ελεγκτικό Συνέδριο λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε οι απαντήσεις των οικείων θεσμικών οργάνων ή οργανισμών στις παρατηρήσεις του να δημοσιεύονται δίπλα στην παρατήρηση την οποία αφορούν ή μετά από αυτήν και δημοσιεύει το χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση της ειδικής έκθεσης μαζί με την ειδική έκθεση.</p>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΥΠΟΒΑΛΛΟΜΕΝΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Περιοδικές εκθέσεις της Επιτροπής (βάσει του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)		Προτεινόμενες περιοδικές εκθέσεις της Επιτροπής (πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού)		Αλλαγές που προτείνει το ΕΕΣ		
Ημερομηνία	Έκθεση	Ημερομηνία	Έκθεση	Υποβάλλεται προς έλεγχο	Έκθεση	
1	1η Μαρτίου «v+1»	Προσωρινοί λογαριασμοί λοιπών θεσμικών οργάνων και οργανισμών για το έτος «v»	1η Μαρτίου «v+1»	Προσωρινοί λογαριασμοί λοιπών θεσμικών οργάνων και οργανισμών για το έτος «v»	1η Μαρτίου «v+1»	Προσωρινοί λογαριασμοί <u>όλων των</u> θεσμικών οργάνων και οργανισμών για το έτος «v»
2	31 Μαρτίου «v+1»	Προσωρινοί λογαριασμοί της Επιτροπής και ενοποιημένοι προσωρινοί λογαριασμοί της Ένωσης για το έτος «v»	31 Μαρτίου «v+1»	Προσωρινοί λογαριασμοί της Επιτροπής και ενοποιημένοι προσωρινοί λογαριασμοί της Ένωσης για το έτος «v»	31 Μαρτίου «v+1»	Προσωρινοί ενοποιημένοι λογαριασμοί της Ένωσης για το έτος «v»
3	31 Μαρτίου «v+1»	Έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους «v» (άρθρο 142 ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Μαρτίου «v+1»	Έκθεση για τη διαχείριση του προϋπολογισμού και τη δημοσιονομική διαχείριση του οικονομικού έτους «v» (άρθρο 241 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	1η Μαρτίου «v+1»	Έκθεση για τη διαχείριση του προϋπολογισμού και τη δημοσιονομική διαχείριση του οικονομικού έτους «v» (άρθρο 241 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)
4	15 Ιουνίου «v+1»	Σύνοψη των ετήσιων εκθέσεων δραστηριοτήτων (άρθρο 66, παράγραφος 9, ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Ιουλίου «v+1»	Περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση για τη διαχείριση και τις επιδόσεις (η οποία αποτελεί μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκθέσεων) (άρθρο 239 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Μαρτίου «v+1»	Ενιαία έκθεση λογοδοσίας
5		Αξιολόγηση των οικονομικών της Ένωσης βασισμένη στα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί (άρθρο 318 ΣΛΕΕ)	31 Ιουλίου «v+1»	Περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση για τη διαχείριση και τις επιδόσεις (η οποία αποτελεί μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκθέσεων) (άρθρο 239 της πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	1η Μαΐου «v+1»	Χωριστή έκθεση συνοδευόμενη από επεξήγηση του περιεχομένου και των διαπιστώσεων των αξιολογήσεων στις οποίες έχει υποβληθεί το σύνολο των δαπανών της ΕΕ και άλλες πολιτικές
6	1η Ιουλίου «v+1»	Ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων για το έτος «v»	31 Ιουλίου «v+1»	Περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση για τη διαχείριση και τις επιδόσεις (η οποία αποτελεί μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκθέσεων) (άρθρο 239 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού). Στοιχεία για τις επιδόσεις υποβάλλονται μέσω των δηλώσεων του εκάστοτε προγράμματος που προσαρτώνται στο σχέδιο προϋπολογισμού		Εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής. Δεν υπάρχει ανάγκη να περιληφθούν στον δημοσιονομικό κανονισμό. Τα βασικά στοιχεία για τις επιδόσεις θα μπορούσαν να περιληφθούν στην έκθεση αξιολόγησης
7	1η Ιουλίου «v+1»	Οριστικοί λογαριασμοί των λοιπών θεσμικών οργάνων και των οργανισμών για το έτος «v» (άρθρο 148 ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	1η Ιουλίου «v+1»	Οριστικοί λογαριασμοί των λοιπών θεσμικών οργάνων και των οργανισμών για το έτος «v» (άρθρο 238 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	15 Ιουνίου «v+1»	Οριστικοί λογαριασμοί <u>όλων των</u> θεσμικών οργάνων και των οργανισμών για το έτος «v»

	Περιοδικές εκδόσεις της Επιτροπής (βάσει του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)		Προτεινόμενες περιοδικές εκδόσεις της Επιτροπής (πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού)		Αλλαγές που προτείνει το ΕΕΣ	
	Ημερομηνία	Έκδοση	Ημερομηνία	Έκδοση	Υποβάλλεται προς έλεγχο	Έκδοση
8	31 Ιουλίου «n+1»	Οριστικοί ενοποιημένοι λογαριασμοί και λογαριασμοί της Επιτροπής για το έτος «n» (άρθρο 148 ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Ιουλίου «n+1»	Ενοποιημένοι ετήσιοι λογαριασμοί (ως μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκδόσεων) (άρθρο 238, παράγραφος 5, και άρθρο 239, πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	30 Ιουνίου «n+1»	Ενοποιημένοι ετήσιοι λογαριασμοί
9	31 Ιουλίου «n+1»	Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και το Ελεγκτικό Συνέδριο Προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ έως το τέλος του «n»	31 Ιουλίου «n+1»	Έκδοση σχετικά με τις προληπτικές και τις διορθωτικές ενέργειες όσον αφορά τον προϋπολογισμό της ΕΕ (ως μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκδόσεων) (άρθρο 239 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Μαρτίου «n+1»	Έκδοση σχετικά με τις προληπτικές και τις διορθωτικές ενέργειες όσον αφορά τον προϋπολογισμό της ΕΕ (ως μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκδόσεων) (άρθρο 239 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)
10		Έκδοση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (καταπολέμηση της απάτης) (ως μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκδόσεων) (άρθρο 325 ΣΛΕΕ)	31 Ιουλίου «n+1»	Έκδοση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (καταπολέμηση της απάτης) (ως μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκδόσεων) (άρθρο 325 ΣΛΕΕ)	31 Μαρτίου «n+1»	Έκδοση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (καταπολέμηση της απάτης) (ως μέρος της ενοποιημένης δέσμης δημοσιονομικών εκδόσεων) (άρθρο 325 ΣΛΕΕ)
11		Έκδοση σχετικά με τους εσωτερικούς ελέγχους (άρθρο 99, παράγραφος 5, ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Ιουλίου «n+1»	Έκδοση σχετικά με τους εσωτερικούς ελέγχους (άρθρο 116, παράγραφος 8, πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Μαρτίου «n+1»	Περιλαμβάνεται στην ενιαία έκδοση λογοδοσίας
12		Έκδοση σχετικά με την παρακολούθηση της απαλλαγής (άρθρο 165, παράγραφος 3, ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	31 Ιουλίου «n+2»	Έκδοση σχετικά με την παρακολούθηση της απαλλαγής (άρθρο 253, παράγραφος 3, πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)		
13	15 Ιουνίου «n+1»	Έκδοση σχετικά με τα καταπιστευματικά ταμεία		Έκδοση σχετικά με τα καταπιστευματικά ταμεία (άρθρο 244 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	30 Ιουνίου «n+1»	Περιλαμβάνεται ως ενοποιημένη δήλωση στους ενοποιημένους ετήσιους λογαριασμούς
14	1η Σεπτεμβρίου «n+1»	Σχέδιο προϋπολογισμού για το έτος «n+2»	1η Σεπτεμβρίου «n+1»	Σχέδιο προϋπολογισμού — Περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες σχετικά με τα χρηματοδοτικά μέσα, τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό και τη χρηματοδοτική συνδρομή — Δηλώσεις προγράμματος		

	Περιοδικές εκδόσεις της Επιτροπής (βάσει του ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)		Προτεινόμενες περιοδικές εκδόσεις της Επιτροπής (πρόταση δημοσιονομικού κανονισμού)		Αλλαγές που προτείνει το ΕΕΣ	
	Ημερομηνία	Έκδοση	Ημερομηνία	Έκδοση	Υποβάλλεται προς έλεγχο	Έκδοση
15	15 Σεπτεμβρίου	Έκδοση σχετικά με τους εντοπιζόμενους τρέχοντες κινδύνους, τις παρατηρούμενες γενικές τάσεις, τα προκύπτοντα νέα λογιστικά ζητήματα και τις ανακτήσεις (άρθρο 150, παράγραφος 4, ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	15 Σεπτεμβρίου	Έκδοση σχετικά με τους εντοπιζόμενους τρέχοντες κινδύνους, τις παρατηρούμενες γενικές τάσεις, τα προκύπτοντα νέα λογιστικά ζητήματα και τις ανακτήσεις (άρθρο 243 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)	1η Σεπτεμβρίου	Έκδοση σχετικά με τους εντοπιζόμενους τρέχοντες κινδύνους, τις παρατηρούμενες γενικές τάσεις, τα προκύπτοντα νέα λογιστικά ζητήματα και τις ανακτήσεις (άρθρο 243 πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού)
16		Έκδοση σχετικά με τις εγγυήσεις του προϋπολογισμού και τους κινδύνους (άρθρο 149)		Συνενώθηκε με την έκδοση για τα χρηματοδοτικά μέσα, η οποία προσαρτάται στο σχέδιο προϋπολογισμού		
17	Οκτ/Νοέ «v+1»	Έκδοση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο όσον αφορά τα υποστηριζόμενα από τον γενικό προϋπολογισμό χρηματοδοτικά μέσα (άρθρο 140, παράγραφος 8, ισχύοντος δημοσιονομικού κανονισμού)	1η Σεπτεμβρίου «v+1»	Έκδοση σχετικά με τα χρηματοδοτικά μέσα, τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό, τη χρηματοδοτική συνδρομή, τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις και το κοινό ταμείο προβλέψεων (άρθρο 39, παράγραφοι 4 και 5, άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο δ), και άρθρο 242, πρότασης δημοσιονομικού κανονισμού). Υποβάλλεται από κοινού με το σχέδιο προϋπολογισμού για το έτος «v+2»		

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL